

Πρέπει να συνεχίζεις,
δεν μπορώ να συνεχίσω,
θα συνεχίσω.

Σάμιουελ Μπέκετ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Δήμητρα Κονδυλάκη, Σύμβουλος Σύγχρονου Ελληνικού Θεάτρου
Matthias von Hartz, Σύμβουλος Διεθνών Παραγωγών
Στεριανή Τσιντζιλώνη, Σύμβουλος Χορού
Τζωρτζίνα Κακουδάκη, Σύμβουλος Εκπαιδευτικών Προγραμμάτων

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γεώργιος Αντωνακόπουλος

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ελένη Θεοδωράτου

ΜΕΛΗ

Αριστείδης Αντονάς
Ασημίνα Κανιάρη
Αικατερίνη Παπανικολάου
Μαρία Πεσλή
Όλγα Ταξίδου

Προβληματισμοί, σκέψεις και προτάσεις για το σήμερα και το αύριο του Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδάουρου

Ανέλαβα τη θέση του καλλιτεχνικού διευθυντή του Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδάουρου για τρία χρόνια. Δέχτηκα γιατί πιστεύω ότι ως θεσμικός φορέας καθολικής αποδοχής το Φεστιβάλ μπορεί να συμβάλει πολύ ουσιαστικά στην παραγωγή πολιτιστικού έργου, ιδιαίτερα σε μια εποχή κρίσης σαν τη δική μας. Ταυτόχρονα αναλαμβάνω συνειδητά και το ρόλο του «διαχειριστή κρίσης», ώστε να μη ματαιωθεί η φετινή διοργάνωση, με ό,τι θα μπορούσε να σημαίνει αυτό για τη συνέχεια του Φεστιβάλ. Στην απόφασή μου αυτή βασικό ρόλο έπαιξε και η ανάγκη μεγάλου μέρους του κοινού και των καλλιτεχνών να μη ματαιωθεί η πολυτιμότερη στιγμή συνάντησης και δημιουργίας που έχουμε γύρω από τις παραστατικές τέχνες.

Σήκωσα τη σκυτάλη για να καλυφθεί το κενό που δημιουργήθηκε τους τέσσερις τελευταίους μήνες, ώστε το Φεστιβάλ να συνεχιστεί και σταδιακά να αποκτήσει τον νέο του βηματισμό και την καλλιτεχνική φυσιογνωμία που θα μπορέσω να του προσδώσω στη διάρκεια της θητείας μου. Φυσιογνωμία που δεν μπορεί να αγνοήσει την έως τώρα επιτυχημένη πορεία του Φεστιβάλ, ιδιαίτερα την τελευταία δεκαετία.

Έπρεπε μέσα σε ένα μήνα (προσθαφαιρέσεις γίνονται μέχρι και σήμερα) να καταρτιστεί ένα πρόγραμμα για ένα μεγάλο Φεστιβάλ, που διαθέτει τα θέατρα της Επιδάουρου και της Μικρής Επιδάουρου, του Ηρώδειου και τους χώρους της Πειραιώς 260.

Ακολουθήθηκε η συνήθης πρακτική των επτά ή οκτώ παραστάσεων στην Επίδαυρο. Το τι σημαίνει φεστιβάλ στην Επίδαυρο, ένα θέατρο με τέτοια αίγλη παγκοσμίως, είναι ένα μεγάλο κεφάλαιο που κατά τη γνώμη μου πρέπει να επανεξεταστεί. Για το Ηρώδειο επιλέχθηκαν ως επί το πλείστον μουσικές παραστάσεις. Στους χώρους της Πειραιώς 260, παρά τα ασφυκτικά χρονικά περιθώρια, καταφέραμε να κλείσουμε έναν ικανοποιητικό αριθμό από ενδιαφέρουσες ξένες παραγωγές. Ως προς τη σύγχρονη ελληνική δημιουργία (θέατρο, χορός, μουσική), κινηθήκαμε με βάση τις κατατεθειμένες προτάσεις. Τελικά το πρόσωπο πρωτόκολλο είχε τη χρησιμότητά του. Όσοι είχαν καταθέσει προτάσεις είχαν ήδη κάνει την απαραίτητη προεργασία ώστε να αρχίσουν να δουλεύουν άμεσα. Αγώνας δρόμου για όλους μας.

Κάτω από αυτές τις «ελληνικές» και ταυτόχρονα οριακές συνθήκες, αποδέχτηκα αυτή την πρόκληση, γιατί με αφορούν ως καλλιτέχνη τα κοινά και γιατί, μέσα στις δύσκολες οικονομικές συνθήκες που ζούμε, το Φεστιβάλ είναι ένα παράθυρο έκφρασης, και δεν πρέπει να αγνοούμε ότι είναι από τους λίγους πια χώρους όπου οι καλλιτέχνες συνεχίζουν να αμείβονται.

Οι δυσκολίες, όπως το έχει δείξει και η Ιστορία, μπορεί να είναι δημιουργικές και συσπειρωτικές για εμάς τους καλλιτέχνες, ιδιαίτερα όταν το κοινό δείχνει έμπρακτα την ανάγκη του για τις τέχνες και τις στηρίξει.

Πιστεύω ότι επιλέχθηκαν οι πιο ενδιαφέρουσες προτάσεις, που ταυτόχρονα συγκροτούν έναν ενιαίο άξονα, και θα δούμε φέτος ένα πρόγραμμα σε μεγάλο βαθμό νεανικό, εναλλακτικό και πολιτικό, με την έννοια ότι αφοσιώνεται στην Ελλάδα και τον κόσμο του 2016. Ένα πρόγραμμα που εμπεριέχει στοιχεία και από τα μελλοντικά μας σχέδια, σχέδια που έχουν ως αφορμή διαπιστώσεις και ελλείψεις, ακόμα και τις προσωπικές δικές μου, σ' ένα τοπίο που αλλάζει ραγδαία, χρόνο με τον χρόνο. Θεωρώ ότι ένα Φεστιβάλ σημαντικής εμβέλειας καλείται να είναι και εθνικό και διεθνές, και να έχει πρώτιστο μέλημα να παράγει πολιτισμό, έργα και συνεργασίες, όχι απλώς να τα φιλοξενεί. Αυτή η σκέψη θα ήθελα να αποτυπωθεί στον προγραμματισμό μας, κυρίως βέβαια τα επόμενα χρόνια που θα έχουμε πολύ μεγαλύτερο περιθώριο αναθέσεων και συμπαράγωγών.

Θεωρώ επίσης ότι το Φεστιβάλ μπορεί να μας προσφέρει μια μοναδική ευκαιρία να αναστρέψουμε το δυσάρεστο και αντιπαραγωγικό κλίμα που δημιουργήθηκε από το κενό των τελευταίων μηνών και να ανοίξουμε ένα διάλογο πάνω σε κεντρικά ερωτήματα που μας απασχολούν. Φέτος ανοίγει λοιπόν ένας πλοτικός κύκλος συζητήσεων (στη μορφή ημερίδων και παράλληλων δράσεων) –με παρεμβάσεις ελλήνων και ξένων δημιουργών που θα συμμετάσχουν στο Φεστιβάλ, αλλά και θεωρητικών, καθώς επίσης πολιτισμικών φορέων– πάνω σε επιμέρους ζητήματα:

- A. Τι Φεστιβάλ θέλουμε; Πόσο ελληνικό; Πόσο διεθνές; Σε μια εποχή κρίσης, πόσο σχετίζεται ή πρέπει να σχετίζεται η πολιτική του Φεστιβάλ με την υποστήριξη της εγχώριας δημιουργίας; Πόσο πολυσυλλεκτικό, τολμηρό, προσωποπαγές μπορεί να είναι; Ποιος προβληματισμός υπάρχει διεθνώς γύρω από την έννοια «φεστιβάλ»;
- B. Η τέχνη της σκηνοθεσίας σήμερα στην Ελλάδα και στην Ευρώπη: Τάσεις και προοπτικές.
- Γ. Νέες μορφές του πολιτικού θεάτρου: Πώς συνδιαλέγεται η σύγχρονη σκηνή με το σήμερα; Νέες δραματολογίες, η δυναμική και τα όρια του θεάτρου-ντοκουμέντου.
- Δ. Πώς μπορούμε να αφουγκραστούμε και να επαναπροσδιορίσουμε τις ανάγκες του καλλιτέχνη του χορού σήμερα; Η φυσιολογία του σύγχρονου χορού στην Ελλάδα εντός και εκτός των θεσμών.

Θέματα που απασχολούν τη μουσική και τα εικαστικά θα αποτελέσουν αντικείμενο διαλόγου του χρόνου.

Άξονες δράσης για τα επόμενα χρόνια

Θα σταθώ στους βασικούς άξονες που επεξεργαζόμαστε από τώρα για τα επόμενα χρόνια και πιστεύω ότι όχι απλώς θα δώσουν το στίγμα της παρουσίας μου στο Φεστιβάλ, αλλά θα προσπαθήσουν να απαντήσουν, ελπίζω, σε χρόνιες ανάγκες και αιτήματα:

- A. Λύκειοι Επιδαύρου: Δημιουργία ενός διεθνούς κέντρου έρευνας για την εκπαίδευση του ηθοποιού (και στην πορεία, για τη σκηνοθεσία, τη μουσική και το χορό) στο αρχαίο δράμα.
- B. Άνοιγμα στην πόλη και στην κοινωνία.
- Γ. Σύγχρονη δραματολογία για το θέατρο και το χορό.
- Δ. Εξωστρέφεια και σύνδεση των παραστατικών τεχνών της χώρας μας με τη διεθνή πολιτιστική κοινότητα.

A. Λύκειοι Επιδαύρου

Κεντρική επιδίωξη της καλλιτεχνικής διεύθυνσης είναι να ιδρυθεί ένας εκπαιδευτικός θεσμός στην Επίδαυρο, ένα Διεθνές Θερινό Σχολείο Αρχαίου Δράματος, το Λύκειο Επιδαύρου, το οποίο θα απευθύνεται σε νέους ηθοποιούς και σπουδαστές δραματικών σχολών από ολόκληρο τον κόσμο. Το Λύκειο Επιδαύρου θα είναι ένα διεθνές κέντρο εφαρμοσμένης μελέτης του αρχαίου δράματος. Βασική μας επιδίωξη θα είναι η πολυφωνία: θέλουμε να συμπεριλάβουμε διαφορετικές αισθητικές τάσεις, καλλιτεχνικές «σχολές», μεθόδους και ερμηνευτικές προσεγγίσεις, από τις πιο παραδοσιακές έως τις πιο ριζοσπαστικές. Για τις ανάγκες του Σχολείου, θα δημιουργηθεί κατασκήνωση για τη φιλοξενία των σπουδαστών στην περιοχή της Επιδαύρου, έτσι ώστε οι συμμετέχοντες να εμπνευστούν από το φυσικό περιβάλλον και να αποκτήσουν μια εμπειρία συμβίωσης που θα αμβλύνει την αίσθηση του ανταγωνισμού και τη μοναχικότητα του καλλιτέχνη και θα προάγει τις αξίες της κοινότητας (τη συνεργατικότητα, τη συμπληρωματικότητα και την ανταλλαγή σ' ένα πλαίσιο ασφάλειας και εμπιστοσύνης). Τα εργαστήρια θα πραγματοποιηθούν στην ευρύτερη περιοχή της Επιδαύρου με στόχο να ζωντανέψει η περιοχή μέσα από την καλλιτεχνική δημιουργία και τη συνάντηση ανθρώπων από διαφορετικούς πολιτισμούς.

Το Λύκειο Επιδαύρου θα πραγματοποιηθεί με τη σύμπραξη του Δήμου Επιδαύρου, της Περιφέρειας Πελοποννήσου, του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου με έδρα το Ναύπλιο.

Παράλληλα, θα συνεργαστούμε με την Κίνηση Πολιτών «Διάζωμα», τόσο για το Λύκειο Επιδαύρου όσο και για την επαναλειτουργία δεκάδων άλλων αρχαίων θεάτρων, ώστε να ξαναζωντανέψουν μέσα από τη βιωματική επαφή του κοινού με την τέχνη του θεάτρου.

Λεπτομέρειες για το πρόγραμμα σπουδών και τις συμμετοχές ελλήνων και ξένων δασκάλων, σκηνοθετών, χορογράφων και μουσικών θα ανακοινωθούν στο τέλος του 2016.

B. Άνοιγμα στην πόλη και στην κοινωνία

Το Φεστιβάλ ανήκει στην πόλη. Η καλλιτεχνική διεύθυνση έχει την πρόθεση να συμπράξει ενεργά με το Δήμο Αθηναίων προκειμένου να επεκταθούν οι δράσεις και οι παραστάσεις του Φεστιβάλ σε δημόσιους χώρους (όπως πλατείες, στοές, γειτονιές, αρχαιολογικούς χώρους, χώρους ιστορικής μνήμης, μουσεία), καθώς και να συνεργαστεί με κινήσεις πολιτών, στέκια μεταναστών κ.ά.

Πέρα από το Δήμο Αθηναίων, με τον οποίο έχουμε συμφωνήσει για κοινές δράσεις, υπογράψαμε ήδη συμφωνία συνεργασίας με την Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών για τη χρήση των χώρων της Σχολής στην Πειραιώς, με την οποία συνορεύουμε, και τη σύνδεση της έκθεσης των αποφοίτων της Σχολής με τις δράσεις του Φεστιβάλ. Επίσης θα συνεργαστούμε με την Περιφέρεια Αττικής.

Γ. Σύγχρονη δραματολογία για το θέατρο και το χορό

Ως δημόσιος θεσμός, το Ελληνικό Φεστιβάλ οφείλει στις παρούσες συνθήκες να πυροδοτήσει τη δημιουργία νέων έργων. Έχουμε ανάγκη να ξεπεράσουμε τις παγιωμένες φόρμες, που περιορίζουν και τον τρόπο μας να «διαβάζουμε» την πραγματικότητα, ιδιωτική και δημόσια. Γι' αυτό η δραματολογία αναδεικνύεται σε ξεχωριστό άξονα της πολιτικής του Φεστιβάλ. Σ' αυτή τη λογική, θεωρώντας ότι η σκηνική δοκιμασία είναι ζωτικής σημασίας για τους δραματογράφους ώστε να εξελιχθούν και να προχωρήσουν, θα προτείνουμε μια σειρά δράσεις που θα αποτελέσουν έργο υποδομής για την υποστήριξη της θεατρικής γραφής και της δραματολογίας του χορού στη χώρα μας: αναθέσεις νέων έργων σε υποσχόμενους συγγραφείς, με στόχο να παρουσιαστούν στο Φεστιβάλ του χρόνου, πρόσκληση ενδιαφέροντος για κατάθεση δραματολογικών προτάσεων πάνω σε συγκεκριμένες θεματικές, δημιουργία πλατφόρμας που θα ενθαρρύνει την προσέγγιση λογοτεχνίας και παραστατικών τεχνών, εκπαιδευτικές δράσεις γύρω από παραστάσεις που αφορούνται από σύγχρονα έργα κ.ά. Για το χορό αντίστοιχα, η ανάγκη στήριξης της χορογραφικής έρευνας και δραματολογίας θα μας οδηγήσει στην οργάνωση δράσεων φιλοξενίας (residency) σε συνδυασμό με ποικίλα σχήματα καθοδήγησης (mentoring).

Αναλυτικά το πρόγραμμα δράσεων για τη δραματολογία θα παρουσιαστεί επίσης μέχρι το τέλος του 2016.

Δ. Εξωστρέφεια και σύνδεση των παραστατικών τεχνών της χώρας μας με τη διεθνή πολιτιστική κοινότητα

Στο κέντρο του ενδιαφέροντος της καλλιτεχνικής διεύθυνσης βρίσκεται η εξαγωγή ελληνικών παραστάσεων αλλά και η συζήτηση γύρω από τη θέση των ελληνικών παραστατικών τεχνών στο διεθνές γίγνεσθαι. Σ' αυτό το πλαίσιο, το Φεστιβάλ θα λειτουργεί από του χρόνου ως διεθνές φόρουμ με τη συμμετοχή ξένων παραγωγών, διευθυντών φεστιβάλ και κριτικών, προκειμένου να παρουσιαστεί η ελληνική δημιουργία στο εξωτερικό με τρόπο συστηματικό και να ενισχυθεί η πολιτική των συμπαραγωγών. Φιλοδοξούμε από του χρόνου να πραγματοποιούνται σε τακτική βάση εργαστήρια, συζητήσεις, σεμινάρια με σκηνοθέτες και χορογράφους που θα φέρνουν τα έργα τους στο Φεστιβάλ, έτσι ώστε η γνώση και η εμπειρία να μη μεταφέρονται μόνο από τις παραστάσεις που παρακολουθούμε ως θεατές αλλά και από την προσωπική μας επαφή με τους δημιουργούς.

Από την πείρα μου ως σκηνοθέτης αλλά και ως καλλιτεχνικά υπεύθυνος εδώ και 20 χρόνια του Θεάτρου του Νέου Κόσμου, έχω μάθει να δουλεύω σε συνθήκες συλλογικότητας. Έτσι και τώρα δεν θα μπορούσα να δουλέψω χωρίς μια ομάδα καλλιτεχνικών συνεργατών. Από την πρώτη μέρα που ανέλαβα το Φεστιβάλ, οργάνωσα αυτή την ομάδα, που αποτελείται από:

- τη Δήμητρα Κονδυλάκη (δρ. Συγκριτικής Λογοτεχνίας Sorbonne-Paris IV, θεωρητικό θέατρο, δραματολόγο, μεταφράστρια) ως σύμβουλο Σύγχρονου Ελληνικού Θεάτρου
- τον Matthias von Hartz (καλλιτεχνικό διευθυντή του θερινού φεστιβάλ του Βερολίνου Foreign Affairs) ως σύμβουλο Διεθνών Παραγωγών
- τη Στεριανή Τσιντζιλώνη (δρ. Θεωρίας και Ιστορίας Χορού Roehampton University, ιστορικό και ερευνήτρια του χορού) ως σύμβουλο Χορού
- και την Τζωρτζίνα Κακουδάκη (ΜΑ Θεατρικών Σπουδών Πανεπιστήμιο Αθηνών, θεατροπαιδαγωγό, σκηνοθέτη) ως σύμβουλο Εκπαιδευτικών Προγραμμάτων

Πολύτιμες ήταν και οι συμβουλές του Κορνήλιου Σελαμσή σε θέματα μουσικής.

Πριν κλείσω, θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι το Φεστιβάλ επιδιώκει συμπράξεις με θεσμικούς φορείς και συνέργειες. Σε αυτό το πλαίσιο, ήδη από φέτος, συνεργαζόμαστε με το Εθνικό Θέατρο, το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, τη Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών και το Φεστιβάλ Θερινού Κινηματογράφου της Αθήνας.

Ευχαριστούμε θερμά το Βρετανικό Συμβούλιο για την υποστήριξη του Αφιερώματος στον Σαίξπηρ στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Θερινού Κινηματογράφου της Αθήνας, καθώς και το Γαλλικό Ινστιτούτο Ελλάδος για τη συνολική συνεισφορά του.

Τέλος, επειδή το Φεστιβάλ είναι και γιορτή, την Τρίτη 14 Ιουνίου οργανώνουμε μια μεγάλη συναυλία με τους Χειμερινούς Κολυμβητές, τα Χάλκινα της Φλώρινας και τη Ματούλα Ζαμάνη, ενώ η βραδιά θα ολοκληρωθεί με dj set και πολύ χορό... Σας περιμένουμε όλους!

Βαγγέλης Θεοδορόπουλος

Σύγχρονο ελληνικό θέατρο

Προνομιακή θέση στο φετινό πρόγραμμα έχουν οι σύγχρονοι συγγραφείς, κάποιοι από τους οποίους παρουσιάζονται για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Σε μια άλογη και απολύτως χαοτική εποχή, μας ενδιαφέρει να «επενδύσουμε» στο λόγο, στον ειρμό και στο νόημα. Δυναμική είναι επίσης η παρουσία των ελληνικών ομάδων που υπηρετούν το είδος της ανοιχτής δραματοουργίας, του θεάτρου επινόησης ή της lecture performance, ενώ από το πρόγραμμα δεν λείπουν και οι κλασικοί, με έμφαση στον Σαίξπηρ, που επανέρχονται υπό το πρίσμα νέων δημιουργών και διεθνών σκηνοθετών.

Έντονο είναι το στίγμα μιας θεατρικής επαναδιαπραγμάτευσης της σύγχρονης Ιστορίας, τόσο με αμιγώς ποιητικούς όρους, όσο και με αφηγηρία το θέατρο ντοκουμένο. Αλλά και η παρουσία νέων σκηνικών αφηγήσεων της ελληνικής κρίσης, που εμπλέκουν βιωματικά το κοινό και μας καλούν να σκεφτούμε εκ νέου την πραγματικότητα, να αναγνωρίσουμε τις ρίζες της κρίσης και τις αιτίες της. Προτάξαμε έργα και παραστάσεις που φωτίζουν το ανθρώπινο παράδοξο, που οδηγεί στην κρίση, τον πόλεμο, το εμφύλιο μίσος, την προδοσία, που διερευνούν την αντίφαση του πολιτισμού και της ύπαρξης, τον παραλογισμό της εξουσίας, τα όρια των έμφυλων ταυτοτήτων, τα ρήγματα της συνείδησης στην παγκοσμιοποιημένη, καπιταλιστική κοινωνία. Αλλά και τη μαγεία της αναπαράστασης. Έργα που κινητοποιούν τη σκέψη και τη συγκίνηση. Όπου το προσωπικό περνά μέσα από το συλλογικό. Χωρίς να εξαντλείται στη ρεαλιστική αποτύπωση, ούτε στην καταγγελία. Αλλά όπου το ανθρώπινο σκοτάδι μετουσιώνεται μέσα από τη δύναμη της ποίησης.

Η έμφαση δίνεται στο νέο ελληνικό θέατρο, που αναδεικνύεται αυτή τη στιγμή δυναμικό, πληθωρικό, ανοιχτό στη διάδραση με τη διεθνή δημιουργία, αλλά η έμφαση δεν δίνεται με τρόπο «ελληνοκεντρικό». Μας ενδιαφέρει το ελληνικό στο μέτρο που ανάγεται στο παγκόσμιο. Μας ενδιαφέρει η «ελληνική ιδιαιτερότητα» στο μέτρο που «ξεκλειδώνει» το δραματικό παρόν της εποχής μας. Μας ενδιαφέρει εντέλει η θεατρική δημιουργία στην καρδιά του δημόσιου χώρου – όχι ένα παραδοσιακά εννοούμενο «πολιτικό θέατρο», αλλά ένα θέατρο που αναγνωρίζει την πολιτική δύναμη της γραφής, ένα θέατρο σε διάλογο με την εποχή του.

Δήμητρα Κονδυλάκη

Σύμβουλος Σύγχρονου Ελληνικού Θεάτρου

Διεθνείς παραγωγές

Η επιλογή των διεθνών καλλιτεχνικών σχημάτων για το Φεστιβάλ 2016 είναι μια αρχή, μια πρώτη απόπειρα να συνδεθεί το τοπικό με το διεθνές και το καλλιτεχνικό με το πολιτικό. Το πρόγραμμά μας επιχειρεί αφενός να αποτίσει φόρο τιμής στην παράδοση του Φεστιβάλ και αφετέρου λαμβάνει υπόψη την πολιτική πραγματικότητα της Ευρώπης και την τρέχουσα κατάσταση της καλλιτεχνικής παραγωγής στη διεθνή σκηνή των παραστατικών τεχνών. Συμπεριλαμβάνονται καλλιτέχνες που έχουν εμφανιστεί στις μεγάλες σκηνές διεθνώς αλλά και νέες φωνές. Κάποιοι έχουν επισκεφθεί το Φεστιβάλ στο παρελθόν, ενώ άλλοι εμφανίζονται για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Δεν θέσαμε κανέναν κανόνα, όπως το να παρουσιάσουν την πιο πρόσφατη δουλειά τους, δεν υπήρξε καμία προσπάθεια να εκπροσωπηθούν καλλιτέχνες απ' όλο τον κόσμο, δεν υπάρχει συγκεκριμένο θέμα, περιεχόμενο ή φόρμα που συνδέει τα επιλεγμένα έργα. Υπάρχουν όμως κάποιες προσεγγίσεις κοινές σε πολλούς από τους προσκεκλημένους καλλιτέχνες. Σχεδόν όλοι αμφισβητούν τις θεατρικές συμβάσεις, παράγοντας καλλιτεχνικό έργο με απόλυτη συνείδηση των μέσων και των μηχανισμών τους. Αυτό οδηγεί σε πολύ ισχυρές και ποικίλες αισθητικές φόρμες, που εκτείνονται από το θέατρο-ντοκουμένο μέχρι τις επικές αφηγήσεις, από διαλέξεις μέχρι όπερες. Οι περισσότεροι από τους φετινούς καλλιτέχνες δημιουργούν οι ίδιοι το υλικό τους ή το διαμορφώνουν μέσα από υπάρχοντα κείμενα, συχνά μέσα από κάποιο είδος συλλογικής εργασίας. Κάτι τέτοιο δεν συνιστά έλλειψη εμπιστοσύνης στα θεατρικά κείμενα, αλλά συνέπεια της άμεσης ανάγκης να συμπεριλάβουν την τρέχουσα πραγματικότητα. Όλοι οι προσκεκλημένοι καλλιτέχνες έχουν ισχυρή αίσθηση της δικής τους/δικής μας κοινωνικής και πολιτικής πραγματικότητας και προσπαθούν να βρουν τρόπους για να την εκφράσουν μέσα από πολύ διαφορετικές θεατρικές φόρμες, συχνά ριζοσπαστικές. Με δυο λόγια, για να συνοψίσουμε όλα τα παραπάνω, πρόκειται για μια πολιτική επιλογή. Αποφασίσαμε να αναλάβουμε ρίσκα. Αρκετές παραγωγές δεν ήταν έτοιμες όταν τις εντάξαμε στο πρόγραμμα. Το κάναμε δείχνοντας εμπιστοσύνη σε καλλιτέχνες που γνωρίζουμε, και επίσης ως μια χειρονομία: πιστεύουμε ότι σε περιόδους συρρίκνωσης διεθνώς των κονδυλίων για τον πολιτισμό είναι σημαντικό οι πολιτιστικοί θεσμοί, όπως και εμείς, να συνεχίσουμε να υποστηρίζουμε το έργο διεθνών καλλιτεχνών και να δίνουμε φωνή στην τέχνη, σε έναν παγκοσμιοποιημένο κόσμο, κυριαρχούμενο από την οικονομική σκέψη.

Matthias von Hartz

Σύμβουλος Διεθνών Παραγωγών

Χορός

Η βασική φιλοσοφία του προγραμματισμού για το χορό φέτος, σε απόλυτη σύμπλευση με το ευρύτερο σκεπτικό για τις παραστατικές τέχνες, είναι ότι ένα Φεστιβάλ πρέπει να λειτουργεί ζωογόνα τόσο στις υπάρχουσες συνθήκες αλλά ταυτόχρονα να δημιουργεί συνθήκες και προκλήσεις για προοπτικές και διεύρυνση των οριζόντων. Το πρόγραμμα του χορού αποσκοπεί στη σύζευξη ελληνικής και διεθνούς παραγωγής, με μια ιδιαίτερη επικέντρωση σε ανερχόμενους αλλά και καταξιωμένους δημιουργούς της νέας γενιάς. Η καλλιτεχνική αυτή συνομιλία είναι το αποτέλεσμα επιλογών

που προέκυψαν από την πεποίθηση ότι η σύγχρονη χορογραφία είναι μια διευρυμένη πρακτική που δεν αφορά τη χορευτική σύνθεση με τη στενή έννοια, αλλά ανάγεται σε έναν τρόπο σκέψης, σε μια στρατηγική πράξης που απλώνεται και πέρα από το χορό ή τη σκηνή. Ο προγραμματισμός λοιπόν προσεγγίζει τα χορογραφικά έργα ως μια σειρά από ερωτήματα που τίθενται δημόσια, όχι για να βρεθούν οι απαντήσεις, αλλά για να μας υπενθυμίσουν ότι η αναζήτηση ως συνειδητή θέση προϋποθέτει ρίσκο, ελπίδα και πίστη στην εύθραστη διάσταση της ανθρώπινης φύσης, που αναζητά την περιπέτεια και την αυτογνωσία.

Ο χορός, η κατά γενική πεποίθηση τέχνη του εφήμερου, στοχάζεται πάνω στο χρόνο, τον βιωματικό αλλά ταυτόχρονα ιστορικό χρόνο, τον προσωπικό και συλλογικό χρόνο· το παρελθόν και το παρόν ως ασυνεχή κύματα, όπου αίτιο και αποτέλεσμα δεν είναι ευθύγραμμο ορατά.

Τα επιλεγμένα έργα κινούνται ανάμεσα σε αυτό που βλέπουμε στη σκηνή και σε αυτό που αντιλαμβανόμαστε με τη λογική, το συναίσθημα, τη μνήμη. Ποικιλών αισθητικών προσεγγίσεων, οι καλλιτέχνες που επιλέχθηκαν διερευνούν τον κόσμο ως έμφυχο και άφυχο σύμπαν, ως εσωτερικό και εξωτερικό χώρο, ως ένα σύνολο υποκειμένων και αντικείμενων των οποίων ο ορισμός είναι υπό διαπραγμάτευση. Είναι μια συνειδητή διαπραγμάτευση με το στόχο, τη λήψη αποφάσεων, την αφήγηση και τη δράση. Είναι μια συσχέτιση, παρέμβαση και αλληλεξάρτηση του χορευτικού σώματος με το χώρο και το χρόνο (ή το ρυθμό) ως περιβάλλοντα, ως συνθήκες στις οποίες ο θεατής είναι παρών και παίζει το δικό του παιχνίδι ρόλων μετέχοντας σε αυτή την εμπειρία έργων (με την αρχαιοελληνική σημασία), δηλαδή σε μια εμπειρία προσπαθειών, κόπου και πράξεων.

Στεριανή Τσιντζιλώνη

Σύμβουλος Χορού

Εκπαιδευτικές δράσεις

Ακολουθώντας τον παλμό της διεθνούς καλλιτεχνικής κοινότητας και τις επιθυμίες του ευρύτερου κοινού, έχουμε θέσει ως στόχο στα επόμενα τρία χρόνια να καταρτίσουμε ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα εκπαιδευτικών δράσεων, που θα πλαισιώνουν, θα συμπληρώνουν και θα δημιουργούν νέους θεσμούς εντός του Φεστιβάλ.

Οι εκπαιδευτικές δράσεις έχουν τρεις άξονες:

- την καλλιτεχνική εκπαίδευση των νέων δημιουργών, τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο
- την αισθητική παιδεία και τη διεύρυνση του διαλόγου για τις παραστατικές τέχνες
- τη δημιουργία, μέσα από την προσωπική τους συμμετοχή, μιας ευρύτερης κοινότητας κατοίκων μέσα στην πόλη και την επαναδιαχείριση ζητημάτων που σχετίζονται με τον δημόσιο χώρο

Φέτος, οι εκπαιδευτικές δράσεις πλαισιώνουν το πρόγραμμα του Φεστιβάλ με έμφαση σε παραστάσεις θεάτρου και χορού που πραγματοποιούνται στους χώρους της Πειραιώς 260 και της Σχολής Καλών Τεχνών. Οι δράσεις απευθύνονται τόσο στο ευρύ κοινό όσο και στους καλλιτέχνες, φιλοδοξώντας να διευρύνουν την εμπειρία, την πρόσληψη, τον προβληματισμό και την κριτική σκέψη για το παραστασιακό γεγονός.

Σε αυτό το πλαίσιο, προγραμματίζονται κύκλοι συζητήσεων με τη συμμετοχή σημαντικών ελλήνων και ξένων ερευνητών πάνω σε κρισιμείς θεματικές αλλά και παράλληλες δράσεις που πλαισιώνουν προγραμματισμένες παραστάσεις, όπως η Ημερίδα με αφορμή τα Παραβάν του Ζαν Ζενέ, που ανεβαίνουν στη χώρα μας για πρώτη φορά, 55 χρόνια από την εποχή που γράφτηκαν, ή το masterclass θεατρικής γραφής από την Alexandra Badéa (Μεγάλο Βραβείο Δραματικής Λογοτεχνίας Γαλλικού Κέντρου Θεάτρου 2013) με αφορμή την παράσταση του έργου της Ακραιόφιλο.

Παράλληλα, διοργανώνεται εργαστήριο για τη δραματολογία στις παραστατικές τέχνες, με έμφαση στην ιδιαίτερη σχέση θεάτρου και χορού που αναπτύσσεται από τα τέλη της δεκαετίας του '80, με τις Δανάη Θεοδορίδου, Ευφροσύνη Πρωτοπαπά και Κωνσταντίνα Γεωργέλου, καθώς και εργαστήριο ακροβατικών με τους Lorenzo Crivellari, Edoardo Demontis και Victor Garmendia Torija.

Τζωρτζίνα Κακουδάκη

Σύμβουλος Εκπαιδευτικών Προγραμμάτων

Ο Σαίξπηρ στο Φεστιβάλ Αθηνών Εκδηλώσεις για τα 400 χρόνια από το θάνατο του μεγάλου βάρδου

Το Φεστιβάλ Αθηνών συμμετέχει στον κύκλο εκδηλώσεων που διοργανώνονται παγκοσμίως με αφορμή την επέτειο των τετρακοσίων χρόνων από το θάνατο του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ, εντάσσοντας στο φετινό του πρόγραμμα ελληνικές και διεθνείς παραγωγές.

Τρεις θεατρικές παραστάσεις και τρεις κινηματογραφικές προβολές πάνω στο έργο του Σαίξπηρ αποκαλύπτουν εκ νέου τη δύναμη και τη διαχρονικότητα της γραφής του.

Ο Ρομέο Καστελλούτσι παρουσιάζει την παράσταση Julius Caesar. Spared parts και ο Οσκάρας Κορσουνόβας τον Άμλετ, δύο ιστορικές παραγωγές που φιλοξενοούνται για πρώτη φορά στην Ελλάδα και θίγουν ζητήματα ταυτότητας και ιστορίας. Εμπνευσμένη από τον Σαίξπηρ

είναι και η παράσταση της πρωτοεμφανιζόμενης στο Φεστιβάλ Ιόλης Ανδρεάδη, που παρουσιάζει το έργο Young Lear, προσεγγίζοντας τον εμβληματικό σαιξπηρικό ήρωα με ανατρεπτική ματιά.

Ο Κήπος της Πειραιώς 260 μετατρέπεται για τρεις βραδιές σε θερινό σινεμά, φιλοξενώντας τρεις ταινίες-σταθμούς της παγκόσμιας φιλμογραφίας. Σε συνεργασία με το Φεστιβάλ Θερινού Κινηματογράφου της Αθήνας και με την υποστήριξη του Βρετανικού Συμβουλίου, προβάλλονται οι κινηματογραφικές εκδοχές του Μάκβεθ (Ρομάν Πολάνσκι, 1971), του Βασιλιά Ληρ (Πήτερ Μπρουκ, 1970) και της Τρικυμίας (Ντέρεκ Τζάρμαν, 1979).

ΘΕΑΤΡΟ

ODC ENSEMBLE / ΒΥΡΣΟΔΕΥΣΕΙΟ ΕΛΛΗ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Re-volt Athens

Αθήνα: μια πόλη, ένας μύθος, μια έννοια ή η πρωταγωνίστρια της Κρίσης; Η ομάδα ODC Ensemble, που αποτελείται από τη σκηνοθέτιδα Έλλη Παπακωνσταντίνου, τον δραματουργό Τσιμάρα Τζανάτο, την ηθοποιό Ρόζα Προδρόμου, τον visual artist Παντελή Μάκκα και τον συνθέτη και μουσικό Τηλέμαχο Μούσα, δημιούργησε μια in progress performance για την καθημερινότητα στην Αθήνα της κρίσης. Η περφόρμανς, που παρουσιάζεται στην Αθήνα για πρώτη φορά ύστερα από μια επιτυχημένη πορεία στο εξωτερικό (Βαρκελώνη, Βιέννη, Ζάγκρεμπ), μιλά για τα κοινωνικοπολιτικά προβλήματα της ελληνικής πρωτεύουσας, όμως πολύ γρήγορα γίνεται σαφές πως ολόκληρη η σύγχρονη Ευρώπη αντιμετωπίζει τα ίδια ζητήματα: την καταστολή των δημοκρατικών διαδικασιών και την καταπάτηση των κοινωνικών δικαιωμάτων στο όνομα μιας «υποτιθέμενης» ασφάλειας.

[15 & 16 Ιουνίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε]

ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΥΠΡΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΒΡΙΑΝΟΣ

Η τάξη μας

του Ταντέους Σλομποτζίανεκ

Στις 10 Ιουλίου 1941, όλοι οι Εβραίοι κάτοικοι της πόλης Γιεντβάμπνε στην Πολωνία συγκεντρώνονται με τη βία στην κεντρική πλατεία και οδηγούνται σε ένα στάβλο όπου και δολοφονούνται. Η επίσημη ιστορική αφήγηση καταδεικνύει τους ναζί ως δράστες της σφαγής, ωστόσο, 60 χρόνια μετά, οι έρευνες μιας κινηματογραφίστριας απέδειξαν πως υπαίτιοι δεν ήταν οι Γερμανοί, αλλά οι συντοπίτες και γείτονες των θυμάτων, καθολικοί Πολωνοί. Στο έργο του Ταντέους Σλομποτζίανεκ, που σημείωσε παγκόσμια επιτυχία (Καλύτερο Έργο Πολωνικής Λογοτεχνίας 2010 - Nike Literary Award), οι ήρωες είναι δέκα μαθητές του δημοτικού σχολείου της πόλης. Στις επτά δεκαετίες που καλύπτει με την αφήγησή του το έργο, οι ήρωες μιλούν εξ ονόματος των θυμάτων και αποκαθιστούν την αλήθεια που θάφτηκε για σχεδόν 60 χρόνια, μετατρέποντας το Γιεντβάμπνε σε σύμβολο της φιωμένης Ιστορίας.

Μετάφραση: Έρι Κύργια • Διασκευή-Σκηνοθεσία: Γιάννης Καλαβριανός • Σκηνικά-Κοστούμα: Γιώργος Γιάννου

Παίζουν: Γιώργος Αναγιωτός, Δέσποινα Γιαννοπούλου, Ανδρέας Κούτσουμπας, Παναγιώτης Λάρκου, Μάριος Μεττής, Κώστας Σιλβέστρος, Τζωρτζίνα Τάτσι, Ανδρέας Τσέλεπος, Έλενα Χαραλαμπούδη, Χάρις Χαραλάμπους

[17 & 18 Ιουνίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η]

ROMEO CASTELLUCCI

SOCIETAS RAFFAELLO SANZIO

Julius Caesar. Spared parts

and the fox said to the Crow.

General linguistics course

Ο Ρομέο Καστελλούτσι ασχολήθηκε για πρώτη φορά με τον σαιξπηρικό Ιούλιο Καίσαρα το 1997. Σχεδόν είκοσι χρόνια μετά, επιστρέφει σε αυτόν, για να παρουσιάσει μια περφόρμανς-μελέτη πάνω στο λόγο και την ομιλία. Παρά το ότι μοιάζει περίεργο, καθώς ο Ιταλός δημιουργός και η ομάδα του έχουν συνηθίσει το κοινό τους σε μια εννοιολογική εικονοποιία όπου ο λόγος έχει δευτερεύοντα ή καθόλου ρόλο, με το Julius Caesar. Spared parts ο Καστελλούτσι καταφέρνει να συνδυάσει τη μοναδική εικονοπλαστική του ικανότητα με κάτι που μέχρι πρότινος φαινόταν να μη συμπεριλαμβάνεται στα εργαλεία του. Σε μια εποχή όπου η αφθονία του λόγου είναι δεδομένη, η απουσία του μπορεί να είναι βαρύ φορτίο, ενώ η επιβολή του μέσω πίεσης. Πρωταγωνιστές είναι τρεις ηθοποιοί της πρώτης παράστασης. Με τη βοήθεια μιας ενδοσκοπικής κάμερας που φτάνει μέχρι τις φωνητικές χορδές του ενός καθώς μιλάει, όσο ο άλλος ηθοποιός στέκεται ανίκανος να εκφέρει λόγο (εξαιτίας της εγχείρησης αφαίρεσης λάρυγγα που έχει υποστεί), η παράσταση μελετά το πώς ο αέρας μετασχηματίζεται σε ήχο.

[17 – 20 Ιουνίου / ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ, Αίθουσα Εκδηλώσεων]

VASISTAS – ΑΡΓΥΡΩ ΧΙΩΤΗ

Απολογίες 4 και 5

του Ευθύμη Φιλίππου

Το νέο έργο του Ευθύμη Φιλίππου γράφτηκε για την ομάδα Vasistas και βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα. Πρόκειται για ένα βιογραφικό σκηνικό ποίημα, με πρωταγωνιστή έναν δικαστή με μεταφυσικές ιδιότητες, που δανείζεται στοιχεία βαθμολογητή σε σχολικές εξετάσεις, αστυνομικού ανακριτή και ψυχαναλυτή. Μπροστά του οδηγούνται οικειοθελώς δύο κατηγορούμενοι – μια γυναίκα κι ένας άντρας, οικειοθελώς εξεταζόμενοι, με διακύβευμα τον αποκλεισμό ή την κοινωνική τους ένταξη, παρουσία ενός πενταμελούς Χορού ενόρκων. Ενώ αναμετρούνται με τη μνήμη, καθώς επανεξετάζουν τις σημαντικότερες στιγμές της ζωής τους, ο Χορός των ενόρκων παρατηρεί και παρεμβαίνει διαρκώς, τραγουδώντας πολυφωνικά τραγούδια της Κορσικής και της Μεσογείου. Το τραγούδι αναδεικνύεται σε καθοριστικό στοιχείο της παράστασης.

Συμπαράγωγή με τα θέατρα du Gymnase και des Bernardines (Μασσαλία), du Jeu de Paume (Αιξ-αν-Προβάνς) και Paris-Villette (Παρίσι).

Σκηνοθεσία: Αργυρώ Χιώτη • Μουσική διασκευή-Διδασκαλία: Henry Kergomar • Κοστούμια: Χριστίνα Κάλμπαρη • Σκηνικός χώρος: Μπάμπης Χιώτης.

Παίζουν: Εύη Σαουλίδου, Ευθύμης Θέου, Φιντέλ Ταλαμπούκας κ.ά.

[20 & 21 Ιουνίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε]

ΟΣΚΑΡΑΣ ΚΟΡΣΟΥΝΟΒΑΣ

Άμλετ

του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ

Ο πολυβραβευμένος λιθουανός σκηνοθέτης Οσκάρας Κορσούνovas προσεγγίζει με τρόπο διαφορετικό το πασίγνωστο σαιξπηρικό έργο.

Χρησιμοποιώντας τον Άμλετ ως βάση, ο Κορσούνovas μιλάει για την πιο πρόσφατη Ιστορία και θέτει σύγχρονους προβληματισμούς. Ο Άμλετ του αρχίζει με το ερώτημα: «Ποιος είσαι;», για να καταλήξει στο τέλος με το σπαρακτικό ερώτημα προς εαυτόν: «Ποιος είμαι;». Με βασικό σκηνικό τους καθρέφτες των θεατρικών καμαρινιών, κάτω από το σκληρό λευκό φως και τις φωτοσκιάσεις που δημιουργούνται καθώς οι καθρέφτες μετακινούνται διαρκώς, το κλασικό έργο κατακερματίζεται. Προκαλώντας τα όρια της θεατρικότητας, οι ηθοποιοί μακιγιάρονται επί σκηνής, περιτριγυρισμένοι από ενοχλητικούς ήχους και απειλητικές φιγούρες, ενώ η ροή του κειμένου αλλάζει ακατάπαυστα με αποτέλεσμα οι χαρακτήρες να αντιδρούν απρόσμενα.

[25 & 26 Ιουνίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Δ]

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΑΥΡΟΓΕΩΡΓΙΟΥ

SCROW THEATRE GROUP

Anaria / Πρόγματα που άφησα πίσω

Στο ναυτικό Δίκαιο, ο όρος «αβαρία» χαρακτηρίζει την εκούσια θυσία ενός μικρότερου συμφέροντος για τη διάσωση κάποιου μεγαλύτερου. Συνήθως χρησιμοποιείται για το φορτίο που χρειάζεται να απορριφθεί. Ο Βασίλης Μαυρογεωργίου και η ομάδα του Scrow Theatre δημιουργούν μια παράσταση για όλα αυτά που αφήνουμε πίσω μας ώστε να συνεχίσουμε να πλέουμε, να ζούμε. Στην αφθονία του δυτικού κόσμου, αυτό που καθορίζει την προσωπική μας ταυτότητα δεν είναι μόνο το τι έχουμε, αλλά και το τι πετάμε, τι αποχωρίζομαστε. Όσο μάλλον αφορά την εθνική μας ταυτότητα, αξίζει να αναρωτηθούμε τι αφήσαμε πίσω μας ως έθνος, πόσα κομμάτια από την ιστορία μας λείπουν αυτούσια και πόσα πετάξαμε χωρίς να διδαχθούμε τίποτε από αυτά, με αποτέλεσμα να αδυνατούμε σήμερα να αποκωδικοποιήσουμε τη δική μας πραγματικότητα.

Σκηνοθεσία: Βασίλης Μαυρογεωργίου • Σκηνικά-Κοστούμια: Κωνσταντίνος Ζαμάνης • Μουσική: Σταύρος Γασπαράτος.

Παίζουν: Κατερίνα Μαυρογεώργη, Γιάννης Νταλιάνης, Αργύρης Ξάφης, Σοφία Πάσχου,

Σεραφείμ Ράδης.

[25 & 26 Ιουνίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε]

NEEDCOMPANY

The blind poet

Η βέλγικη ομάδα Needcompany επισκέπτεται για δεύτερη φορά την Ελλάδα, μετά το Δωμάτιο της Ισαβέλλας το 2007. Στην πιο πρόσφατη δουλειά του, ο ιδρυτής και καλλιτεχνικός διευθυντής Jan Lauwers συνεργάζεται και πάλι με τον συνθέτη Maarten Seghers, για να δημιουργήσουν μια παράσταση για τον τρόπο που γράφεται και φτάνει ως εμάς η Ιστορία. Το The blind poet μιλά για τη ζωή δύο ποιητών, του τυφλού άραβα Αμπού αλ' αλά αλ Μααρί, δημοφιλή τον 10ο και 11ο αιώνα, και της ανατρεπτικής Βαλιάντα μπιν αλ Μουστακφί από την αραβική Ανδαλουσία, ποιήτριας που έγραψε κατά τον 11ο αιώνα. Οι δύο αυτοί δημιουργοί αποτύπωσαν στο έργο τους μια εποχή όπου οι γυναίκες είχαν ισχυρή εξουσία, ο αθεϊσμός ήταν διαδεδομένος και η Ευρώπη ήταν εντελώς διαφορετική από ό,τι πιστεύουμε σήμερα. Με αφορμή τα έργα των ποιητών και μετά από έρευνα του θιάσου,

η παράσταση αποκάλυπτε πώς ό,τι ονομάζουμε ευρωπαϊκή ταυτότητα είναι δομημένο σε αμέτρητα ψεύδη.

[28 & 29 Ιουνίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Δ]

LOLA ARIAS

Minefield

Η Αργεντίνικη Λόλα Αρίας, συγγραφέας, σκηνοθέτις θεάτρου και περφόρμερ, παρουσιάζει μια lecture performance βασισμένη σε αφηγήσεις βρετανών

και αργεντίνων βετεράνων που πολέμησαν στα νησιά Φώκλαντ ή, κατά τους Αργεντίνους στις Μαλβίνες νήσους, το 1982. Η κυριαρχία της Βρετανίας στα νησιά αμφισβητείται από την Αργεντινή μέχρι σήμερα. Η Αρίας φέρνει επί σκηνής αντιμέτωπους τους ίδιους τους πρωταγωνιστές του πολέμου, για να μοιραστούν με το κοινό τις εμπειρίες τους από τον πόλεμο, αλλά και το πόσο επηρεάστηκε από τότε η ζωή τους. Μπορεί η τέχνη να γίνει το μέσο για την αναβίωση του παρελθόντος; Να επαναφέρει στο προσκήνιο ό,τι θεωρούμε χαμένο στα βάθη του μυαλού; Η Αρίας ερευνά σχέση μεταξύ εμπειρίας και αφήγησης, συνδυάζοντας το θέατρο, τον κινηματογράφο και τις visual arts για περισσότερο από μια δεκαετία.

[28 & 29 Ιουνίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η]

ΕΙΡΗΝΗ ΦΑΝΑΡΙΩΤΗ

TERRE DE SEMIS

Monaksxá (a lonely planet)

Τι είναι μοναξιά; Τι σημαίνει για τον καθένα; Είναι ως έννοια σύμφυτη με τον άνθρωπο; Ποιες εκφάνσεις της παρατηρούμε γύρω μας καθημερινά και ποιες κρύβονται πίσω από επιλογές, δράσεις και σύγχρονες συμπεριφορές; Τέτοιου είδους ερωτήματα, συζητήσεις, έρευνες, προσωπικές μαρτυρίες και ιστορικά γεγονότα, αλλά και αποσπάσματα από κείμενα της παγκόσμιας λογοτεχνίας, αποτελούν το αντικείμενο της νέας παράστασης από την ομάδα Terre de Semis, που χρησιμοποιεί ως μέσο την αφήγηση και τις τεχνικές της.

Σύλληψη-δραματοουργία-σκηνοθεσία: Ειρήνη Φαναριώτη, Terre de Semis • Μουσική σύνθεση: Κωστής Μαραβέγιας • Επιμέλεια κίνησης: Χαρά Κότσαλη • Σκηνικά-Κοστούμια: Τίνα Τζόκα

Παίζουν: Άρης Λάσκος, Μυρτώ Γράψα, Δημήτρης Μοθωνάιος, Ειρήνη Φαναριώτη, Δήμητρα Μητροπούλου, Βασίλης Σαφός.

[30 Ιουνίου & 1 Ιουλίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε]

RODRIGO GARCIA

«4»

Ο ανατρεπτικός αργεντίνος καλλιτέχνης Ροντρίγκο Γκαρσία, το «τρομερό παιδί του σύγχρονου θεάτρου», επισκέπτεται για τρίτη φορά το Φεστιβάλ Αθηνών, με την τελευταία του παραγωγή: «4». Τέσσερις ηθοποιοί, δεμένοι μεταξύ τους με λεπτό σκοινί σαν ιστό αράχνης, περιφέρονται στη σκηνή δημιουργώντας δυνατές εικόνες για ένα θέμα ταμπού: την παιδική σεξουαλικότητα. Σε μια σκηνική σύνθεση που χαρακτηρίστηκε από τη διεθνή κριτική ως βαθιά ποιητική και ταυτόχρονα κωμική, ο Γκαρσία συνδυάζει φαινομενικά άσχετα και αντιθετικά μεταξύ τους στοιχεία: οι αναμνήσεις του δημιουργού από την παιδική του ηλικία συνυπάρχουν, μεταξύ άλλων, με μια μορφή σαμουράι από τις ταινίες του Κουροσάουα, ένα υπερμέγεθες σαπούνι Μασσαλίας και ένα drone, ενώ ακούγεται η Τέταρτη συμφωνία του Μπετόβεν.

[4 & 5 Ιουλίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Δ]

ELIZABETH MARIE

Ακραϊόφιλο

της Alexandra Badéa

Τα ακραϊόφιλα, οι μικροοργανισμοί που επιβιώνουν σε ακραίες συνθήκες, στα βάθη των ωκεανών, χωρίς οξυγόνο, αντιπαραβάλλονται με τις ζωές των ανθρώπων. Καθώς η παγκοσμιοποίηση δοκιμάζει τη μεταξύ μας επικοινωνία, όνειρα, επιθυμίες και αναμνήσεις συναντιούνται σε μια παγκόσμια πλατφόρμα και υποτάσσονται σε έναν και μοναδικό νόμο, το νόμο της αγοράς. Το έργο της Μπαντεά (Μεγάλο Βραβείο Δραματικής Λογοτεχνίας Γαλλικού Κέντρου Θεάτρου 2013) αφηγείται μια κατάδυση σε βαθιά νερά, αφού επιχειρεί να φωτίσει τις ρωγμές της συνείδησης τριών προσώπων: ενός πολιτικού, συμβούλου υπουργών, ενός στρατιωτικού που χειρίζεται drones και μιας ερευνήτριας που απαρνείται την επιστήμη για χάρη μιας πολυεθνικής. Σπαράγματα σκέψης, κύματα λόγου, ρεύματα λέξεων, όλα σκόρπια, αφήνουν τις συνδέσεις να δημιουργούνται και να διαλύονται μπροστά στα μάτια μας.

Σκηνοθεσία: Elizabeth Marie • Μετάφραση: Ρηνιώ Κυριαζή • Μουσική: Cyril Alata • Σκηνογραφία:

Raffaëlle Bloch.

Παίζουν: Selin Altıparmak (Τουρκία), Ρηνιώ Κυριαζή (Ελλάδα), Jack Reinhardt (Γαλλία) • Βοηθός σκηνοθέτη: Ιάσων Bitter Κουρούνης.

[6 & 7 Ιουλίου / ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ, Αμφιθέατρο]

ΣΠΥΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

Αμύντας

του Γεωργίου Μόρμορη

Ο σκηνοθέτης Σπύρος Ευαγγελάτος παρουσιάζει για πρώτη φορά στην Ελλάδα τον Αμύντα, κείμενο που τυπώθηκε ανώνυμα το 1745 στη Βενετία, ως ελεύθερη ανάπλαση στα ελληνικά της ομώνυμης κωμωδίας του Τορκουάτο Τάσσο. Πριν από μερικά χρόνια, ο ίδιος ο Ευαγγελάτος ανακάλυψε πως πίσω από τον ανώνυμο συγγραφέα βρισκόταν ο επανήσιος, από τα Κύθηρα, ιατροφιλόσοφος και ποιητής Γεώργιος Μόρμορης (1720-1790). Ο Αμύντας εντάσσεται στις «ποιμενικές κωμωδίες», είδος δημοφιλές στην πανευρωπαϊκή δραματολογία, που περιλαμβάνει μαγικά δάση, ερωτευμένους βοσκούς, φανταστικά και άγρια ζώα, μυθικές μορφές και θεούς του έρωτα. Στην πανελλήνια πρώτη του Αμύντα του Μόρμορη, παρακολουθούμε την κοινή ελληνική να αναμειγνύεται με στοιχεία από την κυθηραϊκή ντοπιολαλιά, δημιουργώντας μια αίσθηση ονείρου που ακροβατεί ανάμεσα στον εφιάλητη και τη φάρσα.

Διασκευή-Σκηνοθεσία: Σπύρος Α. Ευαγγελάτος • Σκηνικά-Κοστούμια: Γώργος Πάτσας • Μουσική σύνθεση-Διδασκαλία: Γιάννης Αναστασόπουλος •

Κινησιολογική επιμέλεια: Αντιγόνη Γύρα • Φωτισμοί: Αλέκος Αναστασίου.

Παίζουν: Οδυσσέας Παπασηλιόπουλος, Φαίη Ξυλά, Βίκυ Βολιώτη, Θανάσης Κουρλαμπάς, Θανάσης Δήμου, Χριστιάννα Μαντζουράνη, Θωμάς Γκαγκάς, Γεράσιμος Σκαφίδας, Μάριος Σαραντίδης.

Συμπαράγωγή του Ελληνικού Φεστιβάλ με τη Λυκόφως-Γιώργος Λυκιαρδόπουλος.

[8 Ιουλίου / ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ]

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΚΛΕΑΣ

Σάρα Κέιν – Ψύχωση 4:48 – Κοίταξέ με

Αφιερωμένη στη βρετανή θεατρική συγγραφέα Σάρα Κέιν, η νέα παράσταση-περφόρμανς του Γιάννη Κακλέα αρχίζει αμέσως μετά τα μεσάνυχτα. Οι θεατές εισέρχονται σε έναν κόσμο φτιαγμένο από τα βιώματα της συγγραφέως, τις επιρροές της και φυσικά τα ίδια της τα έργα. Ο λόγος, η εικόνα, ο χορός και η αλληλεπίδραση ερμηνευτών-θεατών δημιουργούν μια ξεχωριστή θεατρική εμπειρία, όπου το ασυνείδητο έχει τον πρώτο λόγο, ενώ η πρώτη λέξη του έργου Ψύχωση 4:48 ακούγεται στις 4:48 ακριβώς. Σε πόσα μοιάζουμε και σε πόσα διαφέρουμε από τη Σάρα Κέιν; Πόσα νομίζουμε ότι ξέρουμε γι' αυτήν; Θεατές, ερασιτέχνες και ηθοποιοί καλούνται να το διαπιστώσουν σε μια «ολονυχτία» προς τιμήν της.

[8 & 9 Ιουλίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η]

ΔΙΑΣΠΟΡΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ

DENNIS REID

Ruined

της Lynn Nottage

Το βραβευμένο με Πούλτζερ (2009) θεατρικό έργο της Λυν Νόττατζ παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα σε σκηνοθεσία του Βρετανού Ντένις Ρέιντ. Το έργο, που γράφτηκε μετά την επίσκεψη της συγγραφέως στην Ουγκάντα, αναφέρεται σε μια γυναίκα που προσπαθεί να επιβιώσει μέσα στον εμφύλιο, διατηρώντας ένα μπαρ στο οποίο εργάζονται ως πόρνες γυναίκες-θύματα ομαδικών βιασμών. Μέσα από το χιούμορ, συνδυάζοντας τη φόρμα του θεάτρου-ντοκουμέντο, με συνοδεία ζωντανής μουσικής αλλά και πρωτότυπων βιντεοπροβολών, η παράσταση μιλά για όλους αυτούς που, είτε για λίγο είτε για πολύ, ενσωματώνονται στην κοινωνία μας χωρίς οι υπόλοιποι να γνωρίζουν τα οδυνηρά τους βιώματα. Οι ηθοποιοί της παράστασης, που έχουν όλοι καταγωγή από την Αφρική και τη Μέση Ανατολή, αφηγούνται τις ιστορίες ανθρώπων που αγωνίζονται να ζήσουν σε συνθήκες απίστευτης αγριότητας.

Παίζουν: Γιούλα Μπούνταλη, Χάρις Αττώνης, Πάνος Μπρατάκος, Eunice Bea, Ευγενία Δελιαλή • Βίντεο: Σύλλας Τζουμέρκας.

[10 & 11 Ιουλίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Δ]

ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. ΚΡΗΤΗΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΚΗΣ

Αριστοφανειάδα

Ο Αριστοφάνης πεθαίνει πάνω σε μια πρόβα τη στιγμή ενός έντονου διαπληκτισμού με τους ηθοποιούς του. Κατεβαίνοντας στον Άδη, προσπαθεί να πείσει τον χθόνιο θεό να του χαρίσει μια εβδομάδα ζωής ως τα επόμενα Διονύσια, ώστε να ανεβάσει το τελευταίο έργο του. Ο Άδης δέχεται με έναν όρο: μέσα σε μια ώρα, ο μεγάλος κωμικός ποιητής να παρουσιάσει στους νεκρούς κατοίκους του Κάτω Κόσμου, σύντομα και περιεκτικά, όλες τις σοφισμένες κωμωδίες του και, αν εκείνοι πειστούν και τον κρίνουν άξιο, τότε θα κερδίσει την πολυπόθητη εβδομάδα του.

Μέσα σε ένα απίστευτο θέατρο εν θεάτρω, που αποδεικνύει πόσο πικρά επίκαιρος παραμένει ο Αριστοφάνης, το κοινό παρακολουθεί ένα ευφάνταστο ποτ-πουρί από το έργο του, μια Αριστοφανειάδα!

Στην παράσταση πρωταγωνιστούν, μεταξύ άλλων, οι: Αντώνης Καφετζόπουλος, Γεράσιμος Γεννατάς, Γιώργος Πυρπασόπουλος, Ευαγγελία Μουμούρη, Θάνος Τοκάκης.

[11 Ιουλίου / ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ]

ΘΕ.ΑΜ.Α. (Θέατρο Ατόμων με Αναπηρία)

Πέρσες

του Αισχύλου

Το ΘΕ.ΑΜ.Α. είναι το μοναδικό επαγγελματικό θέατρο στην Ελλάδα που αποτελείται από ηθοποιούς με κινητικές αναπηρίες στην κύρια σύνθεσή του. Στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών, παρουσιάζει τους Πέρσες του Αισχύλου, σε σκηνοθεσία Βασίλη Οικονόμου και σε ταυτόχρονη μετάφραση στη νοηματική γλώσσα. Κορυφαία του Χορού, η ερμηνεύτρια της προφορικής μας παράδοσης Γιώτα Βέη. Η ομάδα προτείνει μια ιδιαίτερη ανάγνωση της αρχαία τραγωδίας, καθώς εστιάζει στη μάχη του εαυτού με τις γενικές προκαταλήψεις.

[13 & 14 Ιουλίου / ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ, Νέα Σκηνή]

ΟΜΑΔΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΑΤΟΝΑΛ

ΣΟΦΙΑ ΜΑΡΑΘΑΚΗ

La dispute

Από τα κορυφαία έργα της παγκόσμιας δραματουργίας, η Φιλονιζία του Μαριβώ, στην οποία βασίζεται η παράσταση, θεωρείται υπόδειγμα «θεάτρου εν θεάτρω» και μιλά για τον διαρκή αγώνα του ανθρώπου να ελέγξει τη Φύση και να ξεπεράσει τη θείκη δύναμη.

Θέλοντας να ανακαλύψει ποιο από τα δύο φύλα είναι πιο επιρρεπές στην απιστία, ένα πριγκιπικό ζεύγος κάνει ένα πείραμα: Τέσσερις νέοι –δύο αγόρια και δύο κορίτσια–, που έχουν μεγαλώσει σε καθεστώς απόλυτης απομόνωσης, αφήνονται ελεύθεροι για πρώτη φορά, χωρίς να γνωρίζουν ότι κάθε τους κίνηση παρακολουθείται από τον πρίγκιπα και τη μνηστή του. Σε έναν λαβυρινθώδη κήπο, ο αυθορμητισμός τους έρχεται σε σύγκρουση με τις προσταγές του πολιτισμού, και το πείραμα-παράσταση διακόπτεται καθώς οι ενορχηστρωτές του δεν αντέχουν την αλήθεια που αποκαλύπτεται.

Μετάφραση: Μαρία Ευσταθιάδη • Σκηνοθεσία: Σοφία Μαραθάκη • Δραματολόγος: Ελένη Τριανταφυλλοπούλου • Σκηνικό: Κωνσταντίνος Ζαμάνης
Παίζουν: Λήδα Κουτσοδασκάλου, Σοφία Μαραθάκη, Ηρώ Μπέζου, Γιάννης Παπαδόπουλος, Κωνσταντίνος Παπαθεοδώρου, Φωτεινή Παπαχριστοπούλου, Γιώργος Σύρμας, Δημήτρης Τσιγκριμάνης.

[15 & 16 Ιουλίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η]

ΙΟΛΗ ΑΝΔΡΕΑΔΗ

Young Lear

Ο σαιξπηρικός Βασιλιάς Ληρ είναι ένα έργο για την εξουσία, την αγάπη και την ενοχή που κάθε γενιά μεταγγίζει στην επόμενη. Στη νέα παράσταση της Ιόλης Ανδρεάδη, η τραγική ιστορία του άρχοντα της Βρετανίας αντιμετωπίζεται με σύγχρονη ματιά, και η δράση τοποθετείται εντός ενός νοσοκομειακού θαλάμου αναμονής. Η παράσταση, που ανέβηκε πρώτη φορά σε εργαστηριακή μορφή στο Teatro Due της Ρώμης το Σεπτέμβριο του 2014, στο πλαίσιο του διεθνούς φεστιβάλ World Wide Lab, εστιάζει σε έναν Ληρ με «ανάποδη» διανομή (όλοι οι ρόλοι ερμηνεύονται από νέους σε ηλικία ηθοποιούς) και δυο επίπεδα αφήγησης. Το πρώτο επίπεδο αφορά την πραγματική ιστορία του Σαίξπηρ, το δεύτερο την λανθάνουσα ιστορία, που ερμηνεύεται μέσω του δραματικού χωροχρόνου. Είναι η ιστορία των πέντε αδερφών που αναμένουν την έκβαση της επέμβασης στην οποία υποβάλλεται ο πατέρας τους, ο οποίος δεν εμφανίζεται ποτέ καθ' όλη τη διάρκεια του έργου.

Σύλληψη-Σκηνοθεσία-Μετάφραση-Κίνηση: Ιόλη Ανδρεάδη • Ελεύθερη διασκευή: Ιόλη Ανδρεάδη & Άρης Ασπρούλης • Σκηνογραφία-Κοστούμα: Δήμητρα Λιάκουρα • Ηχοτοπίο: Γιάννης Χριστοφορίδης

Παίζουν: Χρηστίνα Γαρμπή, Ελεάνα Κανκαλά, Θύμιος Κούκιος, Μαρία Προϊστάκη, Νεκτάριος Σμυρνάκης, Μιλτιάδης Φιορέντζης.

[17 & 18 Ιουλίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε]

ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Η σφαγή των Παρισίων

του Κρίστοφερ Μάρλοου

Η Σφαγή των Παρισίων θεωρείται το πιο προβληματικό, το πιο αμφιλεγόμενο ως προς την πληρότητά του έργο του Μάρλοου, γι' αυτό έχει παρασταθεί ελάχιστες φορές. Η Ορχήστρα των Μικρών Πραγμάτων γοητεύτηκε από το μυστηριώδες αυτό κείμενο της ελισαβετιανής δραματουργίας, που μιλά για μια από τις πιο μαύρες σελίδες της ευρωπαϊκής Ιστορίας, τη σφαγή 3000 περίπου Ουγενότων (γάλλων Διαμαρτυρομένων) από Καθολικούς, ανήμερα της γιορτής του Αγίου Βαρθολομαίου. Μέσα από την γρήγορη, σχεδόν κινηματογραφική πλοκή του έργου, οι δημιουργοί της παράστασης αναδεικνύουν την ποίηση που κρύβεται πίσω από τη δράση και εστιάζουν στον αέναο κύκλο της βίας, με εργαλεία την κίνηση και τη μουσική.

Μετάφραση: Σεραφείμ Βελέντζας • Επιμέλεια κειμένου-δραματουργική επεξεργασία: Χρήστος Θεοδωρίδης, Ιζαμπέλα Κωνσταντινίδου • Σκηνοθεσία-Μουσική επιμέλεια: Χρήστος Θεοδωρίδης.

Παίζουν: Παναγιώτης Εξαρχέας, Ξένια Θεμελή, Ντένης Μακρής, Μαρία Μπαγανά, Κατερίνα Πατσιάνη, Γιώργος Κισσανδράκης, Σαμφών Φύτρος.

[18 & 19 Ιουλίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Δ]

ΕΛΕΝΗ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Αντιγόνη

του Ζαν Ανούιγ

Εμβληματικό έργο της παγκόσμιας δραματουργίας, η Αντιγόνη του Ανούιγ γράφτηκε μετά τον β' παγκόσμιο πόλεμο, για να καταγγείλει τη συνεργασία των Γάλλων με τους κατακτητές. Η σύγχρονη αυτή Αντιγόνη τάσσεται ενάντια στα πολιτικά συμφέροντα που συνθλίβουν την αξία της ανθρώπινης ύπαρξης. Στην παράσταση της Ελένης Ευθυμίου, η ηρωίδα είναι ο μοναδικός νέος άνθρωπος μεταξύ όλων των άλλων ηρώων, ενώ η δράση τοποθετείται σε ένα εφιαλτικό σκηνικό που θυμίζει γηροκομείο. Σε ένα περιβάλλον θανάτου και σήψης, η Αντιγόνη, νέα, ατρόμητη και ερωτευμένη, οδηγείται προς το θάνατο, με μοναδικό σκοπό να αποκατασταθεί η τάξη που νοηματοδοτεί την ύπαρξή της.

Σκηνοθεσία: Ελένη Ευθυμίου • Μετάφραση: Στρατής Πασχάλης. Παίζουν: Βασιλική Τρουφάκου, Στέλιος Μάινας, Θεόδωρος Κατσαφάδος, Ανέζα Παπαδοπούλου, Γιώργος Φριντζήλας, Ιωάννα Μαυρέα, Φαίδων Καστρός, Μαίρη Λιαμή κ.ά.

[21 & 22 Ιουλίου / ΘΕΑΤΡΟ REX, Σκηνή Κοτοπούλη]

ΔΑΝΑΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ

One Small Step for a Man:

Hello, Goodbye

περφόρμανς

Το 1977, η NASA στέλνει στο διάστημα τα μη επανδρωμένα διαστημόπλοια Voyager, που περιέχουν διάφορα μηνύματα από τη Γη (φωτογραφίες, κρυπτογραφημένα μηνύματα χαραγμένα σε χρυσή πλάκα, ήχους από τη φύση, ηχογραφημένες γλώσσες και μουσική κ.ά.), σαν μια απόπειρα επικοινωνίας με τυχόν εξωγήινες μορφές ζωής.

Η επιλογή των μηνυμάτων που επελέγησαν αποκαλύπτει την πλήρη και σοκαριστική κυριαρχία του αφηγήματος του δυτικού τρόπου ζωής. Στην περφόρμανς της Δανάης Θεοδωρίδου, οι μόλις 30 θεατές καλούνται σε μια πραγματική συνεστιάση, γύρω από ένα τραπέζι, όπου μπορούν να δουν τις 118 φωτογραφίες που εστάλησαν στο διάστημα. Οι θεατές παίζουν το ρόλο των εξωγήινων, ενώ δύο περφόρμερ, γυμνοί επί σκηνής, εν μέσω προβολών και ήχων, θέτουν σε αμφισβήτηση όλα αυτά που ο κυρίαρχος πολιτισμός θεωρεί δεδομένα.

[21-23 Ιουλίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Α]

ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ – ΑΛΕΞΗΣ ΡΙΓΛΗΣ

Top Girls

της Caryl Churchill

Το πασίγνωστο έργο της Κάρυλ Τσέρτσιλ Top Girls, που θεωρήθηκε σύμβολο του φεμινισμού και κραυγή ενάντια στο θαλασρισμό, αποδεικνύει τη δύναμή του ακόμα και είκοσι τέσσερα χρόνια μετά την πρώτη παράστασή του. Οι δύο χαρακτήρες –της σκληρής Μαρλέν, που ζει ως επιχειρηματίας στο Λονδίνο, και της αδερφής της, Τζούς, που εργάζεται στη γενετική της στην επαρχία– εξακολουθούν να αντιπροσωπεύουν ακόμα και σήμερα τις δύο αντιμαχόμενες τάξεις, την άρχουσα και την εργατική, με τις συγκρούσεις και τις αγωνίες τους. Οι επτά γυναίκες-ηθοποιοί της παράστασης υποδύονται τους δεκαέξι ρόλους του έργου, με φανερές επί σκηνής τις αλλαγές των κοστούμιών και των σκηνικών. Σε ένα περιβάλλον που αποτρέπει την ταύτιση, το κοινό διαπιστώνει πως τα αδιέξοδα των ανθρώπων παραμένουν ίδια παρά τη διαφορά των κοινωνικών τάξεων και ενάντια στο πέρασμα του χρόνου.

Παίζουν: Μαρία Κεχαγιόγλου, Θεοδώρα Τζήμου, Έφη Γούση, Αμαλία Αρσένη, Γεωργιάνα Νταλάρα, Νίκη Σερέτη, Δώρα Στυλιανέση.

[23 & 24 Ιουλίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η]

ΜΙΛΟ ΡΑΟΥ

Dark Ages

θέατρο-ντοκουμέντο

Το Dark Ages αποτελεί το δεύτερο μέρος της ευρωπαϊκής τριλογίας του βραβευμένου ελβετού σκηνοθέτη Μίλο Ράου για τον πόλεμο. Ο Ράου, με αυτή την παράσταση, εξετάζει την πρόσφατη ιστορία των πολέμων στην ανατολική Ευρώπη και τα Βαλκάνια, εστιάζοντας στις προσωπικές αφηγήσεις των ανθρώπων που βίωσαν τα γεγονότα. Πέντε ηθοποιοί, από τη Βοσνία, τη Σερβία, τη Γερμανία και τη Ρωσία, αφηγούνται επί σκηνής και μπροστά σε μια κάμερα τις ιστορίες τους, με τα πρόσωπά τους να προβάλλονται σε μεγάλη οθόνη. Οι συγλονιστικές βιογραφίες τους εμπλέκονται με ιστορικά γεγονότα και ερωτήματα, καθώς οι ίδιοι μιλάνε για τον πόλεμο, τον ξεριζωμό, τη φυγή και το νέο τους ξεκίνημα. Τη μουσική για την παράσταση έχει γράψει το ιστορικό cult συγκρότημα από τη Σλοβενία, οι Laibach, που εδώ και δεκαετίες μιλούν μέσω της μουσικής τους για τη σχέση μεταξύ τέχνης και ιδεολογίας.

[25 & 26 Ιουλίου / ΘΕΑΤΡΟ REX, Σκηνή Κοτοπούλη]

ΔΕΤΑΧ

The Dark Manifesto

Το Dark Manifesto είναι μια lecture performance για το τέλος των μανιφέστων στον 21ο αιώνα. Κείμενα, εικόνες, ήχοι, λόγια συνθέτουν το υλικό της παράστασης για τους τέσσερις περφόρμερ, οι οποίοι τα χρησιμοποιούν ως πρώτη ύλη στην υποτιθέμενη συνέντευξη τύπου που θα παρακολουθήσουν οι θεατές. Το υλικό που χρησιμοποιεί η ομάδα διατρέχει ποικίλες πηγές, όπως αεροφωτογραφίες από data centers και αεροδρόμια, έναν σκληρό δίσκο με τη συλλογική μνήμη όλης της ανθρωπότητας, ομιλίες και μεγάλα μανιφέστα του προηγούμενου αιώνα, και αναμειγνύεται μεθοδικά σε μια μη γραμμική αφήγηση που παρουσιάζει την κατάρρευση των μεγάλων αφηγήσεων. Για την πραγματοποίηση της παράστασης έχουν συμπράξει καλλιτέχνες από τρία γνωστά καλλιτεχνικά σχήματα: Blitz (Γιώργος Βαλαής), The Erasers (Votnoi Brege) και drog_A_tek (Μάκης Κεντεποζίδης, Στέφανος Κωνσταντινίδης, Θάλεια Ιωαννίδου).

[27 & 28 Ιουλίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η]

ΔΑΜΙΑΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Τα παραβάν

του Ζαν Ζενέ

Το emblematicό και μνημειώδες έργο του Ζαν Ζενέ Τα παραβάν, που αναστάτωσε τη γαλλική κοινωνία το 1961 όταν ανέβηκε στο θέατρο Οντεόν σε σκηνοθεσία Ροζέ Μπλεν, παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα σε σκηνοθεσία Δαμιανού Κωνσταντινίδη. Το έργο γράφτηκε κατά τη διάρκεια της «επιχείρησης διατήρησης της τάξης στην Αλγερία» και προκάλεσε μεγάλη δυσφορία τόσο στους συντηρητικούς όσο και τους προοδευτικούς

κύκλους της εποχής, καθώς ο Ζενέ χρησιμοποίησε τη γαλλική εισβολή στην Αλγερία για να ανατρέψει τα πρότυπα του ηρωισμού, της ηθικής και της στρατεύσης. Μέσα από την ακραία θεατρικότητα και το γκροτέσκο στοιχείο που χαρακτηρίζει τα έργα του, αποκαλύπτονται οι μηχανισμοί της Ιστορίας και η θέση του ατόμου στο κοινωνικό και πολιτικό ρεύμα της εποχής του.

Επιμέλεια μετάφρασης & δραματουργία: Δήμητρα Κονδυλάκη • Σκηνικά-Κοστούμα: Αντώνης Δαργλίδης • Φωτισμοί: Ελευθερία Ντεκώ • Μουσική: Κωστής Βοζίκης.

Παίζουν: Δήμητρα Χατούπη, Χρήστος Παπαδόπουλος, Στέλλα Βογιατζάκη, Έλλη Μεργουρη, Ρεβέκκα Τσιλιγκαρίδου, Θύμος Κούκιος, Ορέστης Καρύδας, Λεωνίδα Μαράκης, Ιωσήφ Ιωσηφίδης, Αγγελική Λεμονή, Κίμων Κουρής, Δέσποινα Σαραφείδου.

[30 & 31 Ιουλίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Δ]

JULIEN GOSSELIN – SI VOUS POUVIEZ LÉCHER MON COEUR

2666

Ο Ρομπέρτο Μπολάνιο, χιλιανός συγγραφέας με παγκόσμια επιτυχία και φανατικούς αναγνώστες, πέθανε το 2003 αφήνοντας πίσω του αδημοσίευτο ένα έργο χιλίων σελίδων, το 2666, στο οποίο βασίζεται η παράσταση. Ήδη από τον τίτλο γίνεται σαφής η ατμόσφαιρα Αποκάλυψης του διατρέχει το έργο. Στα πέντε μέρη της ιστορίας παρακολουθούμε, μεταξύ άλλων, μια παρέα θεωρητικών της λογοτεχνίας που αναζητούν έναν μυστηριώδη συγγραφέα, έναν καθηγητή στα πρόθυρα της τρέλας, έναν σαστισμένο αμερικανό δημοσιογράφο. Χαμένοι αστυνομικοί, φόννοι, έρωτας, βία και trafficking συνθέτουν τον καμβά του έργου, μέσα από τον οποίο αναδύεται μια κουρασμένη Ευρώπη του μέλλοντος και μια διεφθαρμένη Αμερική. Μάταια οι ήρωες ψάχνουν να βρουν τη σωτηρία.

Ο βραβευμένος νεαρός σκηνοθέτης Ζουλιέν Γκοσλέν και η κολεκτίβα Si vous pouviez lécher mon coeur δανείζονται τις ιστορίες και τη δομή του έργου του Μπολάνιο και δημιουργούν μια δωδεκάωρη παράσταση, προκαλώντας το κοινό να βιώσει ένα ολόκληρο σύμπαν στα όρια της πραγματικότητας.

[30 & 31 Ιουλίου / ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ, Αίθουσα Αλεξάνδρα Τριάντη]

ΧΟΡΟΣ

ALESSANDRO SCIARRONI

Untitled_I will be there when you die

Ο Ιταλός χορογράφος και περφόρμερ Αλεσσάντρο Σαρρόνι, στο τριετές project με τον τίτλο Will you still love me tomorrow, ερευνά πρακτικά, μέσω διαφορετικών αισθητικών προσεγγίσεων, ζητήματα όπως η πάλη, η σταθερότητα και η αντίσταση. Το Untitled_I will be there when you die είναι το δεύτερο μέρος της χορογραφικής αυτής τριλογίας, μια μελέτη πάνω στο χρόνο που περνά. Τέσσερις χορευτές επιδίδονται σε ατελείωτα ζογκλερικά παιχνίδια με κορίνες και κινησιολογικά μοτίβα που μοιάζουν αέναα.

[20 & 21 Ιουνίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Δ]

JAN MARTENS

The Dog Days Are Over

a jumped, minimal and political work
for eight performers

Με το The dog days are over, ο Γιαν Μάρτενς κάνει μια μελέτη πάνω στην ανθρώπινη αντοχή. Με βασικό σκοπό να αποκαλύψει τον άνθρωπο που κρύβεται πίσω από τον χορευτή, ο γνωστός δημιουργός οδηγεί τους χορευτές του σε μια χορογραφία που αποτελείται αποκλειστικά από «πηδήματα, δύναμη και γεωμετρία». Σε μια πολυσύνθετη, δυναμική, εξουθενωτική χορογραφία, μαθηματικής ακρίβειας και συγχρονισμού μεταξύ των χορευτών, είναι αδύνατον να μη συμβούν λάθη. Είναι η στιγμή που οι μάσκες πέφτουν και το άτομο αποκαλύπτεται, καθώς ο αγώνας για τελειότητα αποδεικνύεται μάταιος. Το κοινό έρχεται αντιμέτωπο με τη νέα κατάσταση και καλείται να δει τους καλλιτέχνες με διαφορετική ματιά.

[22 & 23 Ιουνίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η]

ΓΕΩΡΓΙΑ ΒΑΡΔΑΡΟΥ

New Narratives

Η χορογράφος Γεωργία Βαρδαρού αφορμάται από την πεποίθηση ότι οι άνθρωποι γεννιούνται με την ικανότητα να αφηγούνται ιστορίες. Παρότι ωστόσο μπορούν να συνθέτουν τα γεγονότα και τις αναμνήσεις τους γι' αυτόν το σκοπό, ο λόγος δεν είναι πάντα αρκετός. Σε αυτό το σημείο αναλαμβάνει ο χορός να προσφέρει τη βοήθειά του στην κατανόηση του κόσμου. Οι κινήσεις, αφηρημένες ή μη, βρίσκονται σε συνεχή ροή και σύμπνοια με τη ζωντανή μουσική, ανοίγουν το δρόμο προς μια διαφορετική πρόσληψη των γεγονότων και των καταστάσεων.

Η παράσταση είναι μια συμπαραγωγή της Kunst/Werk με το Φεστιβάλ Αθηνών και φορείς απ' όλη την Ευρώπη.

[2 & 3 Ιουλίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Η]

ΣΟΦΙΑ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗ ΜΠΕΤΤΥ ΔΡΑΜΙΣΙΩΤΗ

Σάλος

The Swell Season

«Σάλος» αποκαλείται το βουβό κύμα, κοινώς η αποθαλασσιά, ένα κύμα δηλαδή που υπάρχει χωρίς να αιτιολογείται από τις παρούσες καιρικές συνθήκες, αλλά οφείλεται σε ανέμους που έχουν προηγηθεί χρονικά ή που συνέβησαν σε άλλες περιοχές. Οι δημιουργοί της παράστασης εντόπισαν τις ομοιότητες με το σήμερα, καθώς όσα ζούμε σήμερα είναι απόρροια του παρελθόντος μας και η τωρινή μας δράση θα επηρεάσει το μέλλον μας. Με βασικό εργαλείο την κίνηση και τη σωματική εκφραστικότητα, τρεις χορευτές από διαφορετικές γενιές εμπλέκονται σε ένα παιχνίδι εναλλαγής και ανατροπής της αιτιότητας και του χρόνου.

[4 & 5 Ιουλίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε]

YELP danceco.

ΜΑΡΙΕΛΑ ΝΕΣΤΟΡΑ

Αυτό είναι, όχι άλλο, μόνο αυτό.

Σε έναν ιδιότυπο κήπο, τρεις χορευτές συνυπάρχουν με τρεις μη χορευτές, που βρίσκονται εκεί ως φυσικά πρόσωπα. Η χορογραφία ρέει ασταμάτητα και συμπλέκεται με αφηγήσεις από την πραγματικότητα των τριών προσώπων, ενώ ο χρόνος κατακερματίζεται, συστηματικά, σε στιγμές. Στη νέα δουλειά της Μαριέλας Νέστορα, ο θεατής καλείται να συλλάβει διαρκώς κάτι που του διαφεύγει, βρίσκεται σε κατάσταση διαρκούς νοητικής και ενσυναισθητικής εγρήγορσης. Αλληλεπιδρά με αυτόν τον τρόπο με τους επί σκηνής ερμηνευτές, καθώς δημιουργεί τελικά ο ίδιος το νόημα του έργου που παρακολουθεί. Έτσι, η παράσταση καταλήγει να είναι ένα αυστηρά προσωπικό βίωμα, που δίνει απόλυτη ελευθερία τόσο στους καλλιτέχνες όσο και στον θεατή.

[8 & 9 Ιουλίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε]

ΕΡΜΙΡΑ ΓΚΟΡΟ

After Party

Το After Party είναι μια σόλο περφόρμανς για την κρίση της μέσης ηλικίας. Η χορογράφος Ερμίρα Γκόρο επικεντρώνεται στην κοινωνική διάσταση του έργου τέχνης και χορογραφεί τη σπουδαία ελληνίδα χορεύτρια Αγγελική Στελλάτου, που αποτελεί η ίδια τον πυρήνα της παράστασης ως περφόρμερ και ως γυναίκα. Η δημιουργία του χαρακτήρα βασίζεται στα προσωπικά βιώματα της χορεύτριας αλλά και στις εμπειρίες άλλων γυναικών. Η παράσταση προσεγγίζει την κρίση ταυτότητας που φέρνει η μέση ηλικία, καθώς ο άνθρωπος, και ιδιαίτερα η γυναίκα, κατακλύζεται από υπαρξιακά άγχη και ανασφάλειες. Μήπως αυτή η κρίση μπορεί να γίνει η ευκαιρία για αναγέννηση;

[12 & 13 Ιουλίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε]

ΛΙΑ ΤΣΟΛΑΚΗ

Flux

Το Flux είναι μια περφόρμανς-ντουέτο, που εξερευνεί τη σχέση του σώματος με την ταυτότητα του ατόμου, προκαλώντας μας ταυτόχρονα να αναλογιστούμε τα όρια ανάμεσα στο άτομο και την κοινωνία. Η χορογράφος Λία Τσολάκη αναρωτιέται κατά πόσο ορίζει το σώμα μας την εικόνα που έχουν τόσο οι άλλοι για εμάς, όσο κι εμείς οι ίδιοι για τον εαυτό μας. Παράλληλα, δεν διστάζει να προσεγγίσει τη σχέση του σώματος με το φύλο, να θέσει το ερώτημα γιατί δεν γίνεται αποδεκτός από την κοινωνία ο ομοφυλόφιλος, ο διαφυλικός, ο ερμαφρόδιτος. Δύο χορευτές γίνονται οι εκφραστές των ερωτημάτων και εξερευνούν με τα σώματά τους όλες τις πιθανότητες, κινούμενοι μέσα σε ένα θολό σκηνικό που δημιουργεί την αίσθηση του «μη κανονικού».

[21 & 22 Ιουλίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε]

MICHELLE ANNE DE MEY

JACO VAN DORMAEL

COLLECTIF KISS & CRY

Cold Blood

Μετά την παγκόσμια επιτυχία του Kiss & Cry, η Μισέλ Αν ντε Με και ο Ζακό Βαν Ντορμέλ επιστρέφουν με την καινούργια τους παράσταση Cold Blood, που αφηγείται τις ιστορίες επτά περίεργων θανάτων. Οι δημιουργοί της παράστασης συνδυάζουν τις τεχνικές και τα μέσα του κινηματογράφου, του θεάτρου, του χορού και της μουσικής, για να δημιουργήσουν μια εντελώς νέα και εντυπωσιακή καλλιτεχνική γλώσσα. Οι μικροκάμερες καταγράφουν και προβάλλουν την ιστορία που διαδραματίζεται ανάμεσα σε απόλυτα ρεαλιστικές μακέτες-μινιατούρες, ενώ μοναδικοί πρωταγωνιστές είναι τα δάχτυλα και τα χέρια που χορεύουν.

[23 & 24 Ιουλίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Δ]

ΑΡΙΑ ΜΠΟΥΜΠΑΚΗ

and we are not at the same place

Η αξία του περπατήματος είναι γνωστή από την αρχαιότητα, καθώς θεωρούνταν μια φυσική δραστηριότητα που ταυτίζεται με τη συλλογιστική πορεία. Τα μέλη της ομάδας, που προέρχονται από διαφορετικές χώρες (Γαλλία, Ισραήλ, Βραζιλία και Ελλάδα), επέλεξαν να παρουσιάσουν τη νέα τους δουλειά στην Ελλάδα, μια χώρα που έχει γίνει πέρασμα αμέτρητων σωμάτων, τα οποία περπατώντας έχουν ενώσει Ανατολή και Δύση. Στην παράσταση, τα σώματα δύο χορευτών συμπλέκονται συνέχεια, αποτελώντας το έδαφος πάνω στο οποίο περπατά η τρίτη χορεύτρια. Τα τρία σώματα είναι άρρηκτα συνδεδεμένα και μεταμορφώνονται σε γρανάζια που κινούν το ένα το άλλο. Έτσι, η ομάδα ερευνά το ρόλο του περπατήματος ως καθημερινή κίνηση στη σύγχρονη δημιουργία.

[30 & 31 Ιουλίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε]

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΑΝΔΡΕΟΥ

Kind of Fierce

Η μορφή σόλο, ένας καλλιτέχνης που δρα μόνος του ενώπιον πολλών άλλων, είναι μια από τις τολμηρότερες μορφές έκφρασης στις παραστατικές τέχνες. Στο Kind of Fierce η Κατερίνα Τσολάκη προτείνει ένα σώμα εν δράσει, θεωρώντας ότι η τόλμη, σε όλη της την εννοιολογική και βιωματική υποκειμενικότητα, είναι το κλειδί για μια εμπειρία ελευθερίας. Στηριζόμενη στο τρίπτυχο τόλμη-χορός-ελευθερία, η χορογράφος παίζει με τις πιθανές αντιθέσεις και εντάσεις που προκύπτουν. Η τόλμη του Kind of Fierce έγκειται στην αμεσότητα της δράσης, την απόλυτη δέσμευση στη στιγμή, την ορμή αλλά και τη στωικότητα χωρίς επιπλέον θεατρικό σχολιασμό.

[30 & 31 Ιουλίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Ε]

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Αίιντα

του Τζουζέππε Βέρντι

Νέα παραγωγή της ΕΛΣ από το Φεστιβάλ Όπερας της Ταορμίνας

Η Αίιντα είναι κυρίως γνωστή για το θριαμβικό εμβατήριο, μια εντυπωσιακή σελίδα μεγαλόπρεπης, εξωτικής μουσικής για μπαλέτο. Στη δημοτικότητα συνεισφέρει επίσης το πλαίσιο στο οποίο διαδραματίζεται η όπερα, καθώς η δράση ξετυλίγεται στη φαραωνική Αίγυπτο σε μυθική εποχή.

Όμως αυτή είναι μονάχα μία από τις όψεις της Αίιντας του Βέρντι. Στο κέντρο της όπερας υπάρχει ένα διάσημο ερωτικό τρίγωνο: η Αίιντα, πριγκίπισσα της Αιθιοπίας και αιχμάλωτη στην Αυλή των φαραώ, είναι ερωτευμένη με τον αιγύπτιο στρατηγό Ρανταμές, ο οποίος ανταποδίδει τα αισθήματά της δυσχερατώντας την Αμνέριδα, κόρη του φαραώ, η οποία είναι επίσης ερωτευμένη μαζί του. Στον πυρήνα του έργου βρίσκεται η Αίιντα, παγιδευμένη ανάμεσα στα συναισθήματά της για τον άντρα που αγαπά και στο καθήκον της απέναντι στον πατέρα και την πατρίδα της.

Η όπερα παρουσιάζεται σε σκηνοθεσία του Ιταλού Ενρίκο Καστιλιόνε, φημισμένου για την κινηματογραφική ματιά και το ρεαλισμό των θεαμάτων του. Μουσική διεύθυνση: Μύρων Μιχαηλίδης (10, 11/6) - Ηλίας Βουδούρης (12, 15/6). Στο ρόλο της Αίιντας η Τσέλλια Κουστέα (10, 12/6) και η Άντα Λουίζε Μπόγκτζα (11, 15/6). Στο ρόλο του Ρανταμές ο Ντάριο ντι Βιέτρι (10, 12, 15/6) και ο Σεμπαστιάν Φερράντα (11/6). Συμμετέχουν η Ορχήστρα, η Χορωδία και το Μπαλέτο της Εθνικής Λυρικής Σκηνής.

[10, 11, 12, 15 Ιουνίου / ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ]

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Κάρμεν

του Ζωρζ Μπιζέ

Νέα παραγωγή

Μια από τις πλέον εμβληματικές γαλλικές όπερες, η Κάρμεν εξακολουθεί να προκαλεί σήμερα όπως και όταν πρωτοείδε το φως, πριν από 140 χρόνια. Η τσιγγάνα ηρωίδα υπερασπίζεται την ελευθερία της και το δικαίωμα να διαλέγει η ίδια ερωτικούς συντρόφους, όχι να την διαλέγουν εκείνοι. Αποτελεί απειλή για μια κοινωνία ανδροκρατούμενη και πατριαρχική. Μόνη λύση, η εξόντωσή της. Την αναλαμβάνει ο ερωτευμένος και «προδομένος» Δον Χοσέ.

Μια αντισυμβατική υπόθεση, την οποία εξέφρασε μέσα από την τότε εξίσου αντισυμβατική, σήμερα δημοφιλέστατη, μουσική του Ζωρζ Μπιζέ. Ο ρεαλισμός της υπόθεσης και η ταυτότητα της ηρωίδας και της παρέας της, η οποία κινείται στο περιθώριο της κοινωνίας και των οργανωμένων δομών της, αποτελούν πρόκληση για κάθε σκηνοθέτη. Στη νέα του παραγωγή ειδικά για την Εθνική Λυρική Σκηνή, ο Στήβεν Λάνγκριτζ, καλλιτεχνικός διευθυντής της Όπερας του Γκαίτεμποργκ, εξηγεί: «Η Ανδαλουσία του Μπιζέ έχει επινοηθεί, είναι υποθετική, ωστόσο

ανταναικλά τον κόσμο μας. Η συντριπτική φτώχεια αποτελεί καθημερινότητα για πολλά εκατομμύρια ανθρώπους, στους οποίους η όπερα Κάρμεν δίνει φωνή. Οι άνθρωποι σε αυτό τον επινοημένο κόσμο ζουν στο περιθώριο της κοινωνίας, στα γεμάτα απόγνωση άκρα. Όρια και φτώχεια, ελευθερία και σκλαβιά: δύσκολο να βρεθούν πιο επίκαιρα θέματα. Η Κάρμεν είναι μια ιστορία για το σήμερα». Μουσική διεύθυνση: Λουκάς Καρυτινός • Σκηνοθεσία: Στήβεν Λάνγκριτζ. Στο ρόλο της Κάρμεν η Ρινάτ Σαχάμ (24, 26/7) και η Ζεραλτίν Σωβέ (27, 29/7).

Στο ρόλο του Δον Χοσέ ο Δημήτρης Πακσόγλου (27, 29/7). Συμμετέχουν η Ορχήστρα, η Χορωδία και το Μπαλέτο και η Παιδική Χορωδία της Εθνικής Λυρικής Σκηνής.

[24, 26, 27, 29 Ιουλίου / ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ]

ΚΑΜΕΡΑΤΑ

Carmina Burana

του Καρλ Ορφ

Η Καμεράτα-Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής υπό τη διεύθυνση του πολυβραβευμένου αρχιμουσικού Γιώργου Πέτρου παρουσιάζει το γνωστότερο συμφωνικό/χορωδιακό έργο του 20ού αιώνα: τα πολυαγαπημένα Carmina Burana του γερμανού συνθέτη και μουσικοπαιδαγωγού Καρλ Ορφ (1895-1982), που γράφτηκαν το 1935 για μεγάλα ορχηστρικά και χορωδιακά σύνολα καθώς και τρεις σολίστ.

Από τότε ως σήμερα μαγεύουν τα ακροατήρια ανά τον κόσμο με το μεγαλείο της σύλληψής τους, τον γήινο και άμεσο χαρακτήρα της μουσικής, τα μεγαλοπρεπή χορωδιακά και τα εντυπωσιακά φωνητικά σόλο. Η Καμεράτα αναμετράται για πρώτη φορά με τον κολοσσιαίο συμφωνικό και χορωδιακό όγκο του έργου, πλαισιωμένη από τρεις σπουδαίους έλληνες σολίστ: τη σοπράνο Χριστίνα Πουλίτση, τον βαρύτονο Χάρη Ανδριανό και τον τενόρο Αντώνη Κορωναίο.

[18 Ιουνίου / ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ]

ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΥΝΟΛΑ ΕΡΤ

Γιορτάζοντας την Παγκόσμια Ημέρα Μουσικής, η Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα και η Χορωδία της ΕΡΤ με τη συμμετοχή της Χορωδίας του Δήμου Αθηναίων παρουσιάζουν την περίφημη Ενάτη συμφωνία του Μπετόβεν με σολίστ τους: Μυρτώ Παπαθανασίου (σοπράνο), Μαργαρίτα Συγγενιώτου (άλτο), Αντώνη Κορωναίο (τενόρος) και Τάσο Αποστόλου (μπάσος). Μουσική διεύθυνση: Κάρολος Τρικολίδης. Μουσική διδασκαλία Χορωδίας ΕΡΤ: Νίκος Κοτροκόης • Μουσική διδασκαλία Χορωδίας Δήμου Αθηναίων: Σταύρος Μπερής.

Η συναυλία ανοίγει με το Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα, αρ. 9, σε μι ύφεση μείζονα, KV 271 (Jeune Homme) του Μότσαρτ. Σολίστ η Ντόρα Μπακοπούλου.

Μια συναυλία-γιορτή με ελεύθερη είσοδο.

[21 Ιουνίου / ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ]

ΝΟΤΗΣ ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ

«Θα βρεθούμε ξανά»

50 χρόνια τραγούδια

Το Ηρώδειο πλημμυρίζει με αγαπημένες μελωδίες-τραγούδια του Νότη Μαυρουδή με αφορμή μια συναυλιακή γιορτή για τα 50 χρόνια του σπουδαίου μουσικού στην ελληνική δισκογραφία.

Συμμετέχουν μεγάλα ονόματα του ελληνικού τραγουδιού: Φωτεινή Βελεσιώτου, Νένα Βενετσάνου, Μελίνα Κανά, Αναστασία Μουτσάτσου, Γιώργος Νταλάρας, Μίλτος Πασχαλίδης, Μόρφω Τσαϊρέλη καθώς και η Νεανική Χορωδία Αθηναϊκού Ωδείου υπό τη διεύθυνση της Αλεξάνδρας Μητσοπούλου.

[23 Ιουνίου / ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ]

ΝΕΛΛΗ ΣΕΜΠΤΕΚΟΛΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΦΕΤΣΑΣ

Μια βραδιά απολαυστικής μουσικής δωματίου από δύο κλασικούς μουσικούς. Στο πιάνο η γνωστή pianίστρια Νέλλη Σεμπτέκολο και στο βιολοντσέλο ο Κωνσταντίνος Σφέτσας. Ερμηνεύουν τη Σονάτα για πιάνο αρ. 3 σε λα ελάσσονα, έργο 28, και τη Σονάτα για τσέλο και πιάνο σε ντο μείζονα, έργο 119, του Σεργκέι Προκόφιεφ, τη Σουίτα για τσέλο αρ. 1, έργο 72, του Μπέντζαμιν Μπρίττεν και τη Σονάτα για τσέλο και πιάνο αρ. 1 του Άλφρεντ Σνίτκε.

[24 Ιουνίου / ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ, Αίθουσα Δημήτρης Μητρόπουλος]

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αλαίν Λεφέβρο

Ορέστης Παπαϊωάννου

Ο παλαιός μας γνώριμος, αγαπημένος του ελληνικού κοινού, σχεδόν πολιτογραφημένος Έλληνας πλέον, Γαλλοκαναδός pianίστας Αλαίν

Λεφέβρ συναντά τον νεότερο (μόλις 23 ετών) συνθέτη και φοιτητή του τμήματος Μουσικών Σπουδών του ΑΠΘ Ορέστη Παπαϊωάννου, ο οποίος πέτυχε να τιμηθεί με το α΄ βραβείο στον Διεθνή Διαγωνισμό για Νέους Συνθέτες «Ντβόρζακ» στην Πράγα. Είναι τα δύο πρόσωπα-εκπλήξεις στην πρώτη συναυλία που θα δώσει η ΚΟΑ το φετινό καλοκαίρι στο Ηρώδειο υπό την μαπαγκέτα του διευθυντή της Στέφανου Τσιαλή. Ο Λεφέβρ είναι σολίστ στο δημοφιλέστατο όσο και απαιτητικότερο Δεύτερο κοντσέρτο για πιάνο του Σεργκέι Ραχμάνινοφ. Ο Παπαϊωάννου παρουσιάζει σε πρώτη παγκόσμια εκτέλεση το νέο του έργο με τον τίτλο Αποφώνησης. Το πρόγραμμα της συναυλίας ολοκληρώνεται με τη μεγαλειώδη Έκτη συμφωνία του Αντονίν Ντβόρζακ.

[27 Ιουνίου / ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ]

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Φεντερίκο Φελλίνι - Νίνο Ρότα

Έχοντας επιλέξει τρία πρωταγωνιστικά «δίδυμα» για τις τρεις συναυλίες που δίνει φέτος στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών, η ΚΟΑ αφιερώνει τη βραδιά της 5ης Ιουλίου σε δύο μυθικά πρόσωπα του σινεμά και της κινηματογραφικής μουσικής: τον Φεντερίκο Φελλίνι και τον Νίνο Ρότα, τα ονόματα των οποίων αρκούν για να ανακαλέσουν στη μνήμη μας περιφνημένες κινηματογραφικές σκηνές και λατρεμένες μελωδίες. Κατά τη διάρκεια της συναυλίας θα προβάλλονται χαρακτηριστικά αποσπάσματα από τις ταινίες του Φελλίνι. Η Κρατική Ορχήστρα υπό τη διεύθυνση του Γερμανού Φρανκ Στρόμπελ

–κορυφαίου μαέστρου κινηματογραφικής μουσικής στην Ευρώπη– θα ερμηνεύσει τις υπέροχες μουσικές που συνέθεσε ειδικά για τις ταινίες ο μεγάλος Νίνο Ρότα.

[5 Ιουλίου / ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ]

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Βλαντιμίρ Ασκενάζυ

Ντμίτρι Ασκενάζυ

Για την τρίτη και τελευταία φετινή της εμφάνιση στο Ηρώδειο, η ΚΟΑ υποδέχεται ένα ακόμα πρωταγωνιστικό «ντουέτο» με το ίδιο διάσημο επίθετο: Ασκενάζυ. Από τους διάσημους και διεθνώς κορυφαίους μαέστρους, ο Βλαντιμίρ Ασκενάζυ διευθύνει την Ορχήστρα στην Εισαγωγή «Προμηθέας» του Μπετόβεν, στην Τέταρτη συμφωνία του Τσαϊκόφσκι και στο Κοντσέρτο για κλαρινέτο του Μότσαρτ. Σολίστ στο τελευταίο, ο γιος του, διακεκριμένος κλαρινετίστας Ντμίτρι Ασκενάζυ.

[1 Αυγούστου / ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ]

ΝΙΚΟΣ ΚΥΠΟΥΡΓΟΣ

Στον Μυστικό Κήπο

Μια εφ' όλης της ύλης συναυλία για μικρά και μεγάλα παιδιά. Περιλαμβάνει αγαπημένα τραγούδια και μουσικές που έχει συνθέσει ο Νίκος Κυπουργός για το θέατρο, τον κινηματογράφο καθώς και κάποια ανέκδοτα κομμάτια από τις πιο πρόσφατες συνεργασίες του. Στον Μυστικό Κήπο του Νίκου Κυπουργού θα μας ξεναγήσουν ως βασικοί τραγουδιστές η Σαβίνα Γιαννάτου και ο Δώρος Δημοσθένους. Θα τους συνοδεύει η Ορχήστρα των Κυκλάδων υπό τη διεύθυνση του συνθέτη. Η Ορχήστρα δημιουργήθηκε το 2010 στη Σύρο, από μουσικούς που κατοικούν μόνιμα στο νησί και έχει πραγματοποιήσει συναυλίες στις Κυκλάδες, την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη. Συμμετέχει, η παιδική χορωδία Rosarte σε διδασκαλία Ρόζης Μαστροσάββα, καθώς και σε ρόλο-εκπλήξη η Φιλαρμονική του Δήμου Ωρωπού. Φιλική συμμετοχή: Μαρία Φαραντούρη και Διονύσης Σαββόπουλος.

[2 Ιουλίου / ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ]

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΒΕΝΙΑΔΗΣ

Γεώργιος Σουρής ΤΩΡΑ

Ο Λευτέρης Βενιάδης παρουσιάζει στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών μια μουσική και σκηνική σύνθεση, βασισμένη στην ποίηση του Γεωργίου Σουρή για φωνητικό σύνολο, νεανική χορωδία, μουσικό σύνολο και δύο ηθοποιούς. Πρόκειται για μια υβριδική, «ολιστική» προσέγγιση του μουσικού θεάτρου, όπου τα όρια ανάμεσα σε μουσικούς, ηθοποιούς, τραγουδιστές, ήχο, λόγο και δράση γίνονται διαπερατά. Η οδυνηρά διαχρονική ποίηση του Γεωργίου Σουρή (1853-1919) φωτίζει κριτικά τη σύγχρονη πραγματικότητα και αποδίδεται μέσα από αληθινές ιστορίες συνδιαλλαγής των συντελεστών με το ελληνικό Δημόσιο (!) υπογραμμίζοντας την άβολη συμβιωτική σχέση του νεοελληνικού τότε με το τώρα.

[14 & 15 Ιουλίου / ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ, Αίθουσα Νίκος Σκαλκώτας]

ΚΑΜΕΡΑΤΑ

West Side Story

του Λέοναρντ Μπέρνσταϊν

Μετά την επιτυχία του περσινού μιούζικαλ Kiss me Kate στο Ηρώδειο και στο Μέγαρο Μουσικής, ο Γιώργος Πέτρον και η Καμεράτα, σε 35μελή συμφωνική σύνθεση, επιστρέφουν στο ραντεβού τους με το αμερικανικό μουσικό θέατρο με άλλη μια τολμηρή επιλογή. Το West Side Story,

το απόλυτα «κλασικό» μιούζικαλ, πρωτοπαρουσιάστηκε το 1957 στο Μπρόντγουεϊ με τεράστια επιτυχία, ενώ έγινε διάσημο ανά τον κόσμο με την ομώνυμη ταινία των δέκα Όσκαρ, το 1961. Η Καμεράτα παρουσιάζει την υπέροχη αυθεντική ενορχήστρωση του μιούζικαλ (1957), με τις τελευταίες βελτιώσεις του ίδιου του Μπέρνσταϊν, που έγιναν κατά τη διάρκεια της θρυλικής ηχογράφησης του έργου. Ανεβαίνει με μεταφρασμένη πρόζα και αγγλικό στίχο.

Μουσική: Leonard Bernstein • Στίχοι: Stephen Sondheim • Κείμενο: Arthur Laurents • Μουσική διεύθυνση: Γιώργος Πέτρου • Σκηνοθεσία: John Todd - Γιώργος Πέτρου • Χορογραφία: John Todd • Σκηνογραφία: Πάρις Μέξης.

Συμπαράγωγή του Ελληνικού Φεστιβάλ με την Καμεράτα.

[17 Ιουλίου / ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ, Αίθουσα Αλεξάνδρα Τριάντη]

ΚΥΚΛΟΣ ENSEMBLE

Στα όρια του ρομαντισμού

Το Kyklos Ensemble συνεχίζει τις αισθητικές του αναζητήσεις ερμηνεύοντας δημιουργίες καθοριστικές για την εξέλιξη όψεων της μουσικής του 20ού αιώνα. Συμπράττει με δύο εξαιρετικούς λυρικούς καλλιτέχνες και επιχειρεί να αφήσει για μια ακόμη φορά το αποτύπωμά του στο μουσικό τοπίο της χώρας. Οι Μεταμορφώσεις του Στράους και τα Έξι κομμάτια του Βέμπερν ανοίγουν και τις δύο συναυλίες. Την πρώτη βραδιά η υψίφωνος Λένια Ζαφειροπούλου θα ερμηνεύσει τα Τραγούδια του οδοιπόρου του Μάλερ, ενώ τη δεύτερη ο βαρύτονος Δημήτρης Τηλιακός με τα Τραγούδια για τα νεκρά παιδιά ολοκληρώνει αυτό το ταξίδι των μεταμορφώσεων από το Ρομαντισμό στο Μοντερνισμό.

[25 & 26 Ιουλίου / ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ, Αίθουσα Δημήτρης Μητρόπουλος]

ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΣΕΛΑΜΣΗΣ

Λεόντιος και Λένα

Το θεατρικό έργο του Μπύχνερ θεωρείται από τις σημαντικότερες κλασικές κωμωδίες του γερμανικού ρομαντισμού. Κεντρικοί ήρωες στη σάτιρα είναι ο πρίγκιπας του βασιλείου του Ποπό, Λεόντιος, και η πριγκίπισσα του βασιλείου του Πιπί, Λένα. Οι νέοι, προκειμένου να αποφύγουν το γάμο που τους ετοιμάζουν οι δικοί τους, δραπετεύουν στην Ιταλία, όμως τελικά, αγνοώντας ο ένας την ταυτότητα του άλλου, ερωτεύονται και παντρεύονται. Ο Κορνήλιος Σελαμσής γοητεύτηκε από το έργο και, θεωρώντας ότι ταιριάζει απόλυτα στο οπερατικό ιδίωμα, το παρουσιάζει ως ολοκληρωμένη όπερα, σε εξ ολοκλήρου νέο και πιο ομοιογενές ποιητικό κείμενο-λιμπρέτο του Γιάννη Αστερή.

Μουσική: Κορνήλιος Σελαμσής • Λιμπρέτο: Γιάννης Αστερής • Μουσική διεύθυνση: Γιώργος Ζιάβρας • Σκηνοθέτης: Αργύρης Ξάφης • Σκηνογράφοι: Ελένη Παπαναστασίου, Γιάννης Κιτάνης • Ενδυματολόγος: Ιωάννα Τσάμη • Κίνηση: Σταυρούλα Σιάμου • Μουσική προετοιμασία: Ιάσων Μαρμαράς • Βοηθός σκηνοθέτη: Κωνσταντίνος Κουνέλλας.

Ερμηνεύουν: Τάσης Χριστογιαννόπουλος, Θεοδώρα Μπάκα, Χάρης Ανδριανός, Ευαγγελία Καρακατσάνη.

[28 & 31 Ιουλίου / ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ, Κτίριο Τσίλλερ]

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260

ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Attic à Paris

Ο μουσικός και τραγουδιστής Γιώργης Χριστοδούλου έχει εκφράσει πολλές φορές την αγάπη του για τον Αττίκ και το έργο του. Στη νέα του μουσική παράσταση Attic à Paris παρουσιάζει τη διετή έρευνά του πάνω σε αδισκογράφητα, χαμένα έργα του Αττίκ, από την περίοδο που ο Έλληνας δημιουργός μεγαλοργούσε ως συνθέτης στο Παρίσι, όπου σπούδαζε μουσική. Από εκείνες τις υπέροχες μελωδίες με τους γαλλικούς στίχους (βαλς, εύθυμα τραγούδια του καμπαρέ, τάνγκο, μελοποιημένη ποίηση), υπάρχουν σήμερα μόνο παρτιτούρες, παρότι μερικά από αυτά έγιναν μεγάλες επιτυχίες στην εποχή τους, χωρίς όμως να ηχογραφηθούν. Στο Attic à Paris παρουσιάζονται επίσης μικρά κομμάτια για σόλο πιάνο της ίδιας εποχής, αλλά και γνωστά αγαπημένα κομμάτια του συνθέτη στα ελληνικά.

Με τον Γιώργη Χριστοδούλου παίζουν οι μουσικοί: Χάρης Σταυρακάκης (πιάνο, ακορντεόν), Κωνσταντίνος Μάνος (κοντραμπάσο), Αντώνης Αρβανίτης (κοντραμπάσο) και Νίκος Παπαβρανούσης (τύμπανα).

[19 Ιουνίου]

ΣΑΒΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΤΟΥ & PRIMAVERA EN SALONICO – LAMIA BEDIUI

Τα τραγούδια του «άλλου»

Η Σαβίνα Γιαννάτου με τους Primavera en Salonico και η Λάμια Μπεντίουι, καλλιτέχνες με κοινές μουσικές αναζητήσεις, παρουσιάζουν μια

ιδιαίτερη μουσική βραδιά, αφιερωμένη στις μουσικές όλων αυτών που βρίσκονται ξένοι σε έναν τόπο. Με ξεχωριστό και γεμάτο ζωντάνια τρόπο, το σχήμα θα παρουσιάσει τραγούδια και μουσικές από την Ανατολική Μεσόγειο, τη Βόρεια Αφρική, τη Νότιο Ιταλία, τον Πόντο και τη Μικρά Ασία, σεφαραδίτικα, αρμένικα, βαλκανικά και ελληνικά της ξενιτειάς – τραγούδια που αναφέρονται σε κοινότητες, μειονότητες, εθνικές και κοινωνικές ομάδες, ακόμη και ολόκληρους λαούς που βρέθηκαν περαστικοί, «φιλοξενούμενοι» ή εγκατεστημένοι μακριά από τον ιστορικό γενέθλιο τόπο τους.

Παίζουν οι μουσικοί: Γιάννης Αλεξανδρής (ούτι, ταμπούρα, κιθάρα), Κώστας Βόμβολος (κανονάκι, ακορντεόν), Κυριάκος Γκουβέντας (βιολί), Κώστας Θεοδώρου (κρουστά), Χάρης Λαμπράκης (νέι), Μιχάλης Σιγανίδης (κοντραμπάσο).

[20 Ιουνίου]

NO WALL MUSIC

Mikelis & Najem project

Το σχήμα NO WALL MUSIC Mikelis & Najem project είναι μια μουσική συνεργασία που προκύπτει από το κοινό περιβάλλον δράσης δύο καλλιτεχνών, του Δημήτρη Μικέλη, ο οποίος ζει και εργάζεται στη Ραμάλλα της Παλαιστίνης τα τελευταία επτά χρόνια, και του γεννημένου στα Ιεροσόλυμα Μοχάμεντ Νατζέμ. Με αφετηρία την αραβική μουσική παράδοση, που αποτέλεσε το έναυσμα για την εν λόγω μουσική σύμπραξη, οι δύο καλλιτέχνες ενώνουν τις εμπειρίες τους ως συνθέτες και εκτελεστές και δημιουργούν μια μουσική ατμόσφαιρα όπου το αραβικό στοιχείο επικρατεί, ενώ φιλτράρονται μέσα σε αυτό επιρροές από άλλα είδη, όπως της κλασικής μουσικής αλλά και της τζαζ. Μαζί τους παίζουν μουσικοί από όλο τον κόσμο (Παλαιστίνη, Σκοτία, Τυνησία, Γαλλία), δημιουργώντας ένα άκρως ενδιαφέρον και οικείο μουσικό αποτέλεσμα.

[27 Ιουνίου]

SOKRATIS SINOPOULOS QUARTET

8 Winds

Ο αρχαίος ήχος της λύρας συναντά την τζαζ και τη σύγχρονη μουσική

Οι μελωδίες του Σωκράτη Σινόπουλου σε συνδυασμό με τους αυτοσχεδιασμούς του κουαρτέτου υφαίνουν ένα μοναδικά πολυσυλλεκτικό σχήμα. Ξεχωριστές συνθέσεις και γοητευτικές μπαλάντες δίνουν τον κεντρικό μελωδικό ρόλο στη λύρα του Σωκράτη Σινόπουλου, που υποστηρίζεται από το πιάνο του Γιάννη Κυριμκυρίδη, τη διακριτική παρουσία του μπάσου του Δημήτρη Τσεκούρα και τα ντραμς του Δημήτρη Εμμανουήλ.

[30 Ιουνίου]

ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΕΛΤΑ

Life is now

Ο γνωστός συνθέτης ηλεκτρονικής μουσικής Μιχάλης Δέλτα παρουσιάζει ένα σάουντρακ που αντικατοπτρίζει τη σχέση του με το αστικό τοπίο. Στο Life is now, η σύγχρονη ηλεκτρονική σύνθεση συμπορεύεται με το νεορομαντικό ακουστικό ύφος μέσα από ambient διαδρομές. Από την αθλητική στατικότητα και το μινιμαλισμό του πιάνου έως την κλασική ομορφιά των εγχόρδων αλλά και τους ανήσυχους ρυθμούς των συνθεσάιζερ, το ταξίδι είναι μεγάλο και οι εικόνες και τα συναισθήματα αλλάζουν μαζί με τους ήχους. Στο Life is now, ένα ειδικό για την παράσταση video art project υποστηρίζει τη μουσική, δημιουργώντας μια μοναδική ατμόσφαιρα, οικεία και συγχρόνως ανεξερεύνητη.

[2 Ιουλίου]

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΙΣΣΟΝΑΣ

Suiciety

Το Suiciety είναι ο δεύτερος προσωπικός δίσκος του Νικήτα Κίσσονα, μια σύμπραξη με διεθνείς καλλιτέχνες που έλαβε θερμές κριτικές. Στον Κήπο της Πειραιώς 260, το Suiciety παρουσιάζεται από ένα σύνολο 15 μουσικών, εκ των οποίων τρία χάλκινα πνευστά και τρία έγχορδα. Η παράσταση αφηγείται την ιστορία ενός ανθρώπου που δέχεται ηθικές πιέσεις από παιδί και οδηγείται σιγά σιγά στην κοινωνική απομόνωση. Όταν αποφασίζει τελικά να επικοινωνήσει με τον κόσμο είναι πλέον αργά, αν και μέσα στη γενικότερη κοινωνική καταστροφή η επιβίωση του ήρωα μας αφήνει με μια αίσθηση αισιοδοξίας. Το Suiciety μας συστήνει την όχι και τόσο γνωστή στη χώρα μας art rock, την προοδευτική αυτή μορφή τέχνης με τη rock αισθητική και επιρροές από την αβανγκάρντ σκηνή.

[6 Ιουλίου]

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Έκθεση αποφοίτων και μεταπτυχιακών φοιτητών

Το Ελληνικό Φεστιβάλ και η Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας εγκαινιάζουν την τριετή συνεργασία τους με την έκθεση έργων των αποφοίτων και των μεταπτυχιακών φοιτητών της σχολής. Για τα επόμενα τρία χρόνια, οι δύο φορείς θα συνεργάζονται πάνω σε θέματα εκπαίδευσης, έρευνας, τέχνης και πολιτισμού. Από τις 15 Ιουνίου και μέχρι τη λήξη του Φεστιβάλ, το κοινό θα μπορεί να επισκέπτεται την έκθεση στους χώρους της Σχολής Καλών Τεχνών, επί της οδού Πειραιώς 256.

[15 Ιουνίου – 30 Ιουλίου / ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ]

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΕΛΙΑΝΙΤΗΣ

πρότζεκτ ΑΤΛΑΣ

διαδραστική οπτικοακουστική εγκατάσταση

Ο συνθέτης Παναγιώτης Βελιανίτης δημιουργεί μια προσομοίωση του ουράνιου θόλου, φέρνει τους αστερισμούς σε απόσταση αναπνοής και μας καλεί να τους αγγίξουμε. Κάθε φορά που το είδωλό μας διατρέχει τα άστρα, εκείνα παράγουν μουσική με άξονα ήχους-ντοκουμένα: από τη φωνή του Λένιν μέχρι της Μαρίας Κάλλας και από το Βρανδεμβούργιο κοντσέρτο αρ. 2 του Γ.Σ. Μπαχ μέχρι τον αχό των βομβαρδισμών στη Συρία. Στο κέντρο αυτού του αέναα μεταβαλλόμενου ηχοτοπίου, στέκει και λαλεί ένα μοναχικό πτηνό: ο γκιώνης. Με τη μονότονη λαλιά του, μας υπενθυμίζει ότι η φύση υπάρχει και πέρα από τον ανθρωπίνο «θόρυβο». Ένα κοινωνικό πείραμα πραγματοποιείται. Οι συμμετέχοντες ενορχηστρώνουν, με την κίνησή τους, το υπερ-αφήγημα του κόσμου που βρίσκεται κάτω από τα άστρα. Όπως ο μυθικός τιτάνας Άτλαντας συγκρατούσε τον ουράνιο θόλο, εμείς κουβαλάμε την Ιστορία μας.

Ένα φορητό τηλεσκόπιο, έξω από την εγκατάσταση, επιτρέπει στους επισκέπτες να ατενίσουν τα άστρα του θερινού ουρανού, ενώ μια σειρά διαλέξεις με θέματα αστροφυσικής, από ειδικευμένο προσωπικό του Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών, πλαισιώνουν το πρότζεκτ.

[η ημερομηνία θα ανακοινωθεί / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260 Α]

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΙΜΟΥΛΗΣ

Πλούτος

του Αριστοφάνη

Για τη σύγχρονη κοινωνία, όπου το χρήμα αποτελεί πλέον θεμέλιο ολόκληρου του συστήματος αξιών, ο Αριστοφάνης φαίνεται να έχει τη λύση. Η παράσταση επικεντρώνει την ερμηνεία αυτής της αριστοφανικής κωμωδίας σε ένα στοιχείο που τις περισσότερες φορές παραβλέπεται: ο ποιητής στο τέλος του έργου εγκαθιστά τον Θεό Πλούτο στο ίδιο το κράτος, δίνοντας έτσι στους πολίτες τη δυνατότητα, από τη στιγμή που όλα τα αναγκαία αγαθά θα είναι δημόσια, να αναζητήσουν τον πραγματικό πλούτο στις ιδέες και τις αξίες, που ίσως έχουν ξεχάσει.

Μετάφραση: Κ.Χ. Μύρης • Σκηνοθεσία-Διασκευή: Γιώργος Κιμούλης • Σκηνικά: Γιώργος Πάτσας • Κοστούμια: Σοφία Νικολαΐδη • Μουσική: Γιώργος Ανδρέου • Στίχοι: Ισαάκ Σούσης • Φωτισμοί: Λευτέρης Παυλόπουλος • Χορογραφίες: Ελπίδα Νίνου & Θανάσης Γιαννακόπουλος • Μουσική διδασκαλία: Παναγιώτης Τσεβάς.

Παίζουν: Γιώργος Κιμούλης, Γιάννης Μπέζος, Πέτρος Φιλιππίδης, Παύλος Χαϊκάλης, Αλμπέρτο Φάις κ.ά.

[1 & 2 Ιουλίου]

ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ

Ορέστεια

του Αισχύλου

Μπορεί να καταπολεμηθεί, ακόμα και να καταργηθεί, η βία; Και με τι μέσα; Ένα «κλειστό κύκλωμα» ιστορικών προσώπων με πανίσχυρους αλλά σκοτεινούς οικογενειακούς δεσμούς επιφέρει και βιώνει την κατάλυση ενός πρωτόγονου κράτους χωρίς εγγυήσεις δικαίου, το οποίο βασίζεται στη βία, και το πέρασμα σε ένα κράτος δικαίου που βασίζεται στην ειρήνη και τη δημοκρατία, χωρίς όμως εγγυήσεις για την κατάκτηση της πολυπόθητης εσωτερικής ισορροπίας, ελευθερίας και προσωπικής ευτυχίας.

Μια σφιχτή ομάδα 12 εκλεκτών ηθοποιών μοιράζεται όλους τους ρόλους της τριλογίας του Αισχύλου Ορέστεια, συμπεριλαμβανομένου του Χορού, και στα τρία έργα. Με τα ελάχιστα δυνατά σκηνικά μέσα αλλά με όλες τις δυναμικές της ατομικής, οικογενειακής, πολιτικής και κοινωνικής βίας, αφηγούνται τον κύκλο αίματος μιας οικογένειας ως τον ιστορικό κύκλο ενός έθνους που πρέπει να θυσιάσει τα παιδιά του προκειμένου να ξαναγεννηθεί.

Μετάφραση: Δημήτρης Δημητριάδης • Διασκευή-Σκηνοθεσία: Γιάννης Χουβαρδάς • Σκηνικά: Εύα Μανιδάκη • Κοστούμια: Ιωάννα Τσάμη • Μουσική: Σταύρος Γασπαράτος • Κίνηση: Σταρούλα Σιάμου • Φωτισμοί: Λευτέρης Παυλόπουλος.

Παίζουν: Κωνσταντίνος Αβαρκιιώτης, Πολύδωρος Βογιατζής, Στεφάνια Γουλιώτη, Ιερώνυμος Καλετσάνος, Καρυοφυλλιά Καραμπέτη, Σύρμος Κεκέ, Νίκος Κουρής, Χριστίνα Μαξούρη, Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης, Δημήτρης Παπανικολάου, Άλκηστις Πουλοπούλου, Νίκος Ψαρράς. Συμπαγωγή του Ελληνικού Φεστιβάλ με τη Λυκόφως-Γιώργος Λυκιαρδόπουλος.

[8 & 9 Ιουλίου]

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΑΘΗΣ ΛΙΒΑΘΙΝΟΣ

Αντιγόνη του Σοφοκλή

Η παράσταση της Αντιγόνης, που κάνει πρεμιέρα στην Επίδαυρο, αποτελεί την πρώτη συνεργασία του Εθνικού Θεάτρου με το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδας και τον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου. Ο Στάθης Λιβαθινός επέλεξε το κορυφαίο έργο του Σοφοκλή, σε νέα μετάφραση του Δημήτρη Μαρωνίτη, ανεβάζοντας στη σκηνή τρεις γενιές ηθοποιών. Κυρίαρχη στην Αντιγόνη είναι η θεματική της σύγκρουσης ανάμεσα στους νόμους της ηθικής και τους νόμους της πολιτείας, που φτάνει στην κορύφωσή της με τους ήρωες να επαληθεύουν την τραγική τους υπόσταση, κρατώντας μέχρι τέλους τη θέση στην οποία τους έφερε η μοίρα.

Σκηνικά-Κοστούμα: Ελένη Μανωλοπούλου • Φωτισμοί: Αλέκος Αναστασίου • Μουσική: Χαράλαμπος Γωγιάς.

Στην παράσταση συμμετέχουν ηθοποιοί και από τους τρεις θεατρικούς οργανισμούς: Μπέτυ Αρβανίτη, Δήμητρα Βλαγκοπούλου, Δημήτρης Λιγνάδης, Κώστας Καστανάς, Αντώνης Κατσαρός (Θ.Ο.Κ.), Αναστασία-Ραφαέλα Κονίδη, Μαρία Κωνσταντά, Βασίλης Μαγουλιώτης, Περικλής Μουστάκης, Νίκος Μπουσδούκος, Αστέρης Πελέκης (Κ.Θ.Β.Ε.), Μαρία Σκούντζου, Ευτυχία Σπυριδάκη, Λυδία Τζανουδάκη, Στέλλα Φυρογένη (Θ.Ο.Κ.), Αντωνία Χαραλάμπους (Θ.Ο.Κ.), Γιάννης Χαρίσης (Κ.Θ.Β.Ε.).

[15 & 16 Ιουλίου]

ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ – ΤΣΕΖΑΡΙΣ ΓΚΡΑΟΥΖΙΝΙΣ

Επτά επί Θήβας του Αισχύλου

Οι Επτά επί Θήβας του Αισχύλου, μια εξαιρετικά δυνατή πολιτική τραγωδία, που το κοινό δεν έχει την ευκαιρία να δει συχνά, είναι η καλοκαιρινή παραγωγή του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος. Η παράσταση ανεβαίνει σε μια νέα, σύγχρονη μετάφραση του ποιητή Γιώργου Μπλάνα και σε σκηνοθεσία του διεθνούς φήμης λιθουανού σκηνοθέτη Τσέζαρις Γκραουζίνις. Σκηνικά-Κοστούμα: Κέννυ ΜακΛέλλαν • Μουσική: Δημήτρης Θεοχάρης • Χορογραφία-Κίνηση: Έντι Λάμε Φωτισμοί: Αλέκος Γιάνναρος.

Ο Γιάννης Στάνκογλου θα ερμηνεύσει –σε διπλή διανομή με τον πρωταγωνιστή του Κ.Θ.Β.Ε. Χρίστο Στυλιανού– το ρόλο του Ετεοκλή. Μαζί τους η Νάντια Κοντογεώργη, η Ιώβη Φραγκάτου, ο Γιώργος Καύκας, ο Αλέξανδρος Τσακίρης και ένας 14μελής χορός νέων ηθοποιών.

[22 & 23 Ιουλίου]

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ & ΘΕΑΤΡΟ ΒΑΧΤΑΝΓΚΟΦ – ΡΙΜΑΣ ΤΟΥΜΙΝΑΣ

Οιδίπους Τύραννος του Σοφοκλή

Στο πλαίσιο της επιδίωξής του για συνεργασία τόσο με ελληνικούς όσο και διεθνείς θεατρικούς οργανισμούς, το Εθνικό Θέατρο συμπράττει για πρώτη φορά με το φημισμένο Θέατρο Βαχτάνγκοφ παρουσιάζοντας τον Οιδίποδα Τύρανο του Σοφοκλή, το εμβληματικότερο ίσως δράμα της αρχαίας γραμματείας, που μιλά για τον αγώνα του ανθρώπου να αποφύγει το πεπρωμένο του. Πρόκειται για μια σπουδαία συμπαραγωγή σε σκηνοθεσία του πολυβραβευμένου Ρίμας Τούμινας, με ρώσους και έλληνες ηθοποιούς και τον Βίκτορα Ντομπρονόβιτς στον κεντρικό ρόλο. Η δραματουργική επεξεργασία είναι της Έλσας Ανδριανού και η μουσική του Θωδωρή Αμπαζή. Ο Οιδίπους Τύραννος θα παρουσιαστεί και στη Μόσχα τον προερχή Σεπτέμβριο.

[29 & 30 Ιουλίου]

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΣ

Λυσιστράτη του Αριστοφάνη

Ο Μιχαήλ Μαρμαρινός συναντάται για πρώτη φορά με τον μεγάλο κωμικό ποιητή, σκηνοθετώντας το πιο αντιπολεμικό έργο του, τη Λυσιστράτη, με ένα σύνολο έξοχων ηθοποιών. Η παράσταση ανεβαίνει σε νέα μετάφραση του Δημήτρη Δημητριάδη, ενώ τον κεντρικό ρόλο ερμηνεύει η Λένα Κιτσοπούλου.

Ενώ ο πελοποννησιακός πόλεμος μαινεται, κρατώντας τους άντρες μακριά από τα σπίτια τους, η Λυσιστράτη πείθει τις γυναίκες της Αθήνας και της Σπάρτης να κάνουν αποχή από τα «συζυγικά τους καθήκοντα», με στόχο την κατάπαυση των εχθροπραξιών μεταξύ των δύο πόλεων. Ταυτόχρονα, οι γυναίκες προχωρούν σε κατάληψη του ταμείου δημοσίων πόρων, από τους οποίους χρηματοδοτούνται οι πολεμικές επιχειρήσεις. Η δράση των γυναικών έχει άμεσα αποτελέσματα, και το στρατόπεδο των ανδρών αντιδρά με όλους τους δυνατούς τρόπους. Μετά από υπαναχωρήσεις, διαπληκτισμούς και διαπραγματεύσεις, η ειρήνη επιτυγχάνεται και το γεγονός γιορτάζεται με ένα βακχικό γλέντι.

Μουσική: Δημήτρης Καμαρωτός • Σκηνικά: Γιώργος Σαπουντζής • Κοστούμα: Μαγίου Τρικεριώτη • Φωτισμοί: Thomas Walgrave • Κίνηση:

Χρήστος Παπαδόπουλος • Καλλιτεχνική Συνεργάτις: Έφη Θεοδώρου. Παίζουν: Γιάννης Βογιατζής, Αθηνά Δημητρακοπούλου, Λένα Δροσάκη, Ευαγγελία Καρακατσάνη, Άννα Κλάδη, Λένα Κιτσοπούλου, Σοφία Κόκκαλη, Ειρήνη Μαρκή, Αθηνά Μαξίμου, Γιώργος Μπινιάρης, Ελένη Μπούκλη, Ηλέκτρα Νικολούζου, Θέμης Πάνου, Αγλαΐα Παππά, Λένα Παπαληγούρα, Μαρίνα Σάττι, Μαρία Σκουλά, Έλενα Τοπαλίδου, Χάρης Τοτσάκης, Αιμίλιος Χειλάκης. Πιάνο: Λενιώ Λιάτσου.

[5 & 6 Αυγούστου]

ΣΤΕΓΗ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΩΝΑΣΗ – ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΟΣ

Όρνιθες

του Αριστοφάνη

Η ομάδα των καλλιτεχνών στέλνει τα συλλυπητήρια της στο φόβο, ορμώντας με αγάπη στα λόγια ενός ποιητή που «δεν ντρέπεται για τίποτα». Η Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση για πρώτη φορά στην Επίδαυρο.

Με αγγλικούς υπέρτιλους.

Μετάφραση: Γιάννης Αστερής • Σκηνοθεσία: Νίκος Καραθάνος • Σκηνικά-Κοστούμια: Έλλη Παπαγεωργακοπούλου • Φωτισμοί: Σίμος Σαρκετζής • Μουσική: Άγγελος Τριανταφύλλου • Κίνηση: Αμάλια Μπένετ • Σχεδιασμός ήχου: Beetroot.

Παίζουν: Αλεξάνδρα Αιδίνη, Αλίκη Αλεξανδράκη, Μαρία Διακοπαναγιώτου, Βασιλική Δρίβα, Νίκος Καραθάνος, Έμλυ Κολιανδρή, Γιάννης Κότσιφας, Έκτορας Λιάτσος, Χρήστος Λούλης, Λαέρτης Μαλκότσης, Κωνσταντίνος Μπιμπής, Νατάσσα Μποφίλιου, Άγγελος Παπαδημητρίου, Φοίβος Ριμένας, Μιχάλης Σαράντης, Άρης Σερβετάλης, Άγγελος Τριανταφύλλου, Γαλήνη Χατζηπασχάλη.

[19 & 20 Αυγούστου]

ΜΙΚΡΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΡΚΟΛΗΣ

ΣΟΦΙΑ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ

σε έργα Μίκη Θεοδωράκη

Η σχέση που αναπτύχθηκε τα τελευταία χρόνια μεταξύ του Μίκη Θεοδωράκη και του Στέφανου Κορκολή δημιούργησε στον διεθνή χώρο της πανίσια την επιθυμία να μπει στο στούντιο και να αρχίσει να ηχογραφεί έργα του συνθέτη μαζί με τη Σοφία Μανουσάκη, μια νεότατη ερμηνεύτρια-αποκάλυψη, κατ' ομολογία του ίδιου του συνθέτη. Τα έργα αυτά παρουσιάζονται και στην Επίδαυρο, μόνο με ένα πιάνο και μια φωνή, αναδεικνύοντας το μεγαλείο των μελωδιών του μεγάλου έλληνα μουσουργού. Παράλληλα, για πρώτη φορά στην Ελλάδα γίνεται επανεκτέλεση τραγουδιών από τη λίστα των «προδομένων» έργων του Μίκη Θεοδωράκη, της περιόδου 1980-2000.

[1 & 2 Ιουλίου]

ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Ποδάγρας ή Οιδίπους Τύραννος

του Πέρσου Σέλλεϋ

Το σατιρικό έργο Ποδάγρας του Πέρσου Σέλλεϋ γράφτηκε το 1821 με έντονες επιρροές από το αρχαίο δράμα και ιδιαίτερα την αττική κωμωδία. Το έργο, που παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα, σατιρίζει ήθη των βασιλέων της εποχής του, αλλά αποκαλύπτεται εξαιρετικά επίκαιρο, καθώς γράφτηκε σε περίοδο έντονης οικονομικής κρίσης και ακραίας φτώχειας. Στο κέντρο βρίσκεται η αντιπαράθεση του πεινασμένου και εξαθλιωμένου λαού με την ανεύθυνη και άδικη διακυβέρνηση του Βασιλιά Ποδάγρα. Ο Ποδάγρας έγινε αντικείμενο μελέτης σε τέσσερα διαφορετικά μαθήματα του τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου και η παράσταση που προέκυψε, ως καρπός αυτής της συστηματικής συνεργασίας ανάμεσα στους φοιτητές και τους διδάσκοντες, αποτελεί ολοκληρωμένη πρόταση δραματουργικής επεξεργασίας, μετάφρασης, θεατρολογικής έρευνας, υποκριτικής και σκηνογραφίας.

[5 Ιουλίου]

ΤΑΝΙΑ ΤΣΑΝΑΚΛΙΔΟΥ

Μείναν τα τραγούδια μόνα

μα μουσική παράσταση

με τραγούδια από το θέατρο

Λεπτομέρειες θα ανακοινωθούν.

[8 & 9 Ιουλίου]

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΚΡΑΟΥΝΑΚΗΣ

& ΣΠΕΙΡΑ-ΣΠΕΙΡΑ

8 Οκτωβρίου 1838. Ο λόγος του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη

στην Πνύκα προς τα Ελληνόπουλα

Ο ήρωας της Επανάστασης του 1821 Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, αν και αγράμματος, άφησε σημαντική πνευματική παρακαταθήκη με την ιστορική του ομιλία στην Πνύκα προς τα Ελληνόπουλα. Σε έναν καθαρά συμβολικό τόπο, εκεί όπου έβγαζαν τους λόγους τους και οι αρχαίοι ρήτορες, ο Γέρος του Μοριά συνέβαλε με τη σειρά του στην πνευματική αφύπνιση του ελληνικού γένους, με ένα λόγο που είναι μέχρι και σήμερα επίκαιρος και αποτελεί πηγή σκέψεων και διδαγμάτων. Ο Σταμάτης Κραουνάκης εμπνέεται από τον ιστορικό λόγο για να προτείνει μια μελοποιημένη παράσταση ειδικά για το θέατρο της Μικρής Επιδαύρου. Συμπράττοντας με την Ελένη Ουζουνίδου στο ρόλο της δασκάλας, με τη συνοδεία κλασικού πιάνου, η Σπείρα-Σπείρα μας παραδίδει μια ξεχωριστή μουσική παράσταση σε άμεσο διάλογο με το πρόσφατο ηρωικό παρελθόν μας.

[15 & 16 Ιουλίου]

ΑΡΓΥΡΗΣ ΠΑΝΤΑΖΑΡΑΣ

Μητρόπολη

Χορός & Άγγελοι από το πανάρχαιο δράμα

Ο Αργύρης Πανταζάρας και η καλλιτεχνική ομάδα Momentum δομούν μια παράσταση πάνω στις έννοιες της φυγής, της άφιξης, της μνήμης και της λήθης – έννοιες που στην εποχή μας, εν μέσω συρράξεων και βιαιοπραγιών που οδηγούν πλήθος ανθρώπων σε αναζήτηση νέου τόπου, έχουν αποκτήσει τρομακτική βαρύτητα. Επί σκηνής, σε έναν έρημο και άγονο τόπο, συναντιούνται οι αγγελιαφόροι αρχαίων ελληνικών τραγωδιών. Κάθε άγγελος είναι ένας τόπος, μια εποχή, μια ιστορία: ανώνυμοι, μάρτυρες γεγονότων, πόνου, βίας, θανάτων και θαυμάτων· μάρτυρες πτώσεων, ιδεών, ανθρώπων και πολιτισμών.

Συμπαράγωγή του Ελληνικού Φεστιβάλ με το Εθνικό Θέατρο.

[22 & 23 Ιουλίου]

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΑΥΡΟΜΑΤΑΚΗΣ

η ομάδα η ζωή

Η προσωπικότητα του κρητικού ποιητή του 14ου αιώνα Στέφανου Σαχλίκη εμπνέει τον ηθοποιό και σκηνοθέτη Μανώλη Μαυροματάκη να υφάνει, μέσα από τους στίχους του, έναν ιδιαίτερο μονόλογο. Μέσα σε μια ταραγμένη εποχή (ενετοκρατία, εξεγέρσεις, μαύρη πανούκλα), ο Σαχλίκης ήταν ο πρώτος Έλληνας ποιητής στο τέλος του Μεσαίωνα που μίλησε σε πρώτο πρόσωπο και με νέο ύφος. Ο Σαχλίκης της παράστασης είναι μια κλονισμένη φιγούρα. Μέσα από τις αφηγήσεις των παθών και των λαθών του, αναδύεται μια ολόκληρη εποχή, ενώ συχνά οι σκέψεις του μετατρέπονται σε μουσική, που θα εκτελείται ζωντανά. Τελικά ο κρητικός ποιητής καταλήγει να μας φαίνεται όλο και πιο σύγχρονος.

[29 & 30 Ιουλίου]

ATHENS OPEN AIR

FILM FESTIVAL 2016

SHAKESPEARE IN THE CITY

Το Φεστιβάλ Αθηνών συνεργάζεται με το Φεστιβάλ Θερινού Κινηματογράφου της Αθήνας και φιλοξενεί τρεις προβολές αφιερωμένες στον Σαίξπηρ.

Τρεις ιστορικές ταινίες που ερμηνεύουν με το δικό τους τρόπο τα κλασικά έργα, τρεις ιδιαίτερες κινηματογραφικές ματιές προβάλλονται στον Κήπο της Πειραιώς 260, που μετατρέπεται σε ένα μεγάλο θερινό σινεμά. Η εκδήλωση πραγματοποιείται με την υποστήριξη του Βρετανικού Συμβουλίου.

Macbeth / Μάκβεθ (1971)

Ο Πολάνσκι παρουσιάζει μια εφιαλτική εκδοχή της περίφημης σαιξπηρικής τραγωδίας πάνω στις αιματηρές συνέπειες του ασίγαστου πόθου για εξουσία, με φόντο το τραχύ τοπίο της βόρειας Ουαλίας. Ο Τζον Φιντς υποδύεται τον σκοτσέζο ήρωα πολέμου, οι υψηλές φιλοδοξίες του οποίου ανοίγουν ένα μοιραίο κύκλο βίας.

Σκηνοθεσία: Ρόμαν Πολάνσκι • Σενάριο: Ρόμαν Πολάνσκι, Κέννεθ Τάιναν • Φωτογραφία: Γκίλμπερτ Τέιλορ • Μουσική: The Third Ear Band • Μοντάζ: Άλαστερ Μάκινταϊρ.

Με τους: Τζον Φιντς, Φραντσέσκα Άννις, Μάρτιν Σω, Στήβεν Τσέις.

King Lear / Βασιλιάς Ληρ (1970)

Η κατάβαση του Ληρ στο αναπόδραστο βασίλειο της τρέλας (καθώς βλέπει την αυτοκρατορία του να καταρρέει) εκκινεί από την παράλογη αξίωση να μοιράσει το βίος του στις τρεις του κόρες με κριτήριο ποια θα δηλώσει με τον πλέον ηχηρό τρόπο την αγάπη της.

Η κατά Μπρουκ εκδοχή του Βασιλιά Ληρ έχει το θρόλο του βρετανικού θεάτρου, Πωλ Σκόφηνλντ, στον ομώνυμο ρόλο.

Σκηνοθεσία: Πήτερ Μπρουκ • Σενάριο: Πήτερ Μπρουκ • Φωτογραφία: Χένινγκ Κρίστιανσεν • Μοντάζ: Κάσπερ Σάιμπεργκ.

Με τους: Πωλ Σκόφηνλντ, Αϊρήν Γουόρθ, Σύριλ Κιούζακ, Τομ Φλέμινγκ, Ίαν Χογκ, Άλαν Γουέμπ.

The Tempest / Η τρικυμία (1979)

Ο Τζάρμαν αναμετρείται με το κύκνειο άσμα του Σαίξπηρ. Δώδεκα χρόνια μετά την απώλεια του δουκάτου του Μιλάνου από τις ραδιουργίες του αδερφού του, Αντόνιο, ο Πρόσπερο βρίσκεται ξεχασμένος σε ένα ερημονήσι μαζί με την κόρη του, Μιράντα, έχοντας ωστόσο κατακτήσει τα μυστικά της μαγείας. Το τρίτο της μοίρας που φέρνει το πλοίο του Αντόνιο στο νησί θα αποκαταστήσει την τάξη των πραγμάτων.

Σκηνοθεσία: Ντέρεκ Τζάρμαν • Σενάριο: Ντέρεκ Τζάρμαν • Φωτογραφία: Πήτερ Μίντλετον • Μουσική: Μπράιαν Χόνττσον, Τζον Λιούις • Μοντάζ: Λέσλι Ουόκερ.

Με τους: Ελίζαμπεθ Ουέλτς, Χήθκοουτ Ουίλλιαμς, Τόγια Γουίλκοξ, Τζακ Μπίρκετ, Ντέιβιντ Μάιερ.

[7, 13, 20 Ιουλίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260, Κήπος]

ΓΙΟΡΤΗ ΕΝΑΡΞΗΣ

Το φετινό Φεστιβάλ Αθηνών ανοίγει με μια εορταστική βραδιά για τους φίλους, τους συνεργάτες, το κοινό. Στο πρόγραμμα, οι Χειμερινοί Κολυμβητές, τα Χάλκινα της Φλώρινας και η Ματούλα Ζαμάνη. Η βραδιά θα συνεχιστεί με dj set by Palon και χορό. Ώρα έναρξης 21:00.
[14 Ιουνίου / ΠΕΙΡΑΙΩΣ 260, Κήπος]

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ & ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ 2016

Χατζηχρήστου 23 & Μακρυγιάννη

117 42 Αθήνα

T: 210 9282 900

F: 210 9282 941

www.greekfestival.gr

#greekfestival16

@athepfestival

@greek_festival

Greek Festival

@athepfestival

Γραφείο Τύπου

Υπεύθυνη: Μαρία Παναγιωτοπούλου

T: 210 9282 918

press@greekfestival.gr

Μάρθα Κοσκινά

T: 210 9282 914

mkoskina@greekfestival.gr